

Familieblad Sparreboom

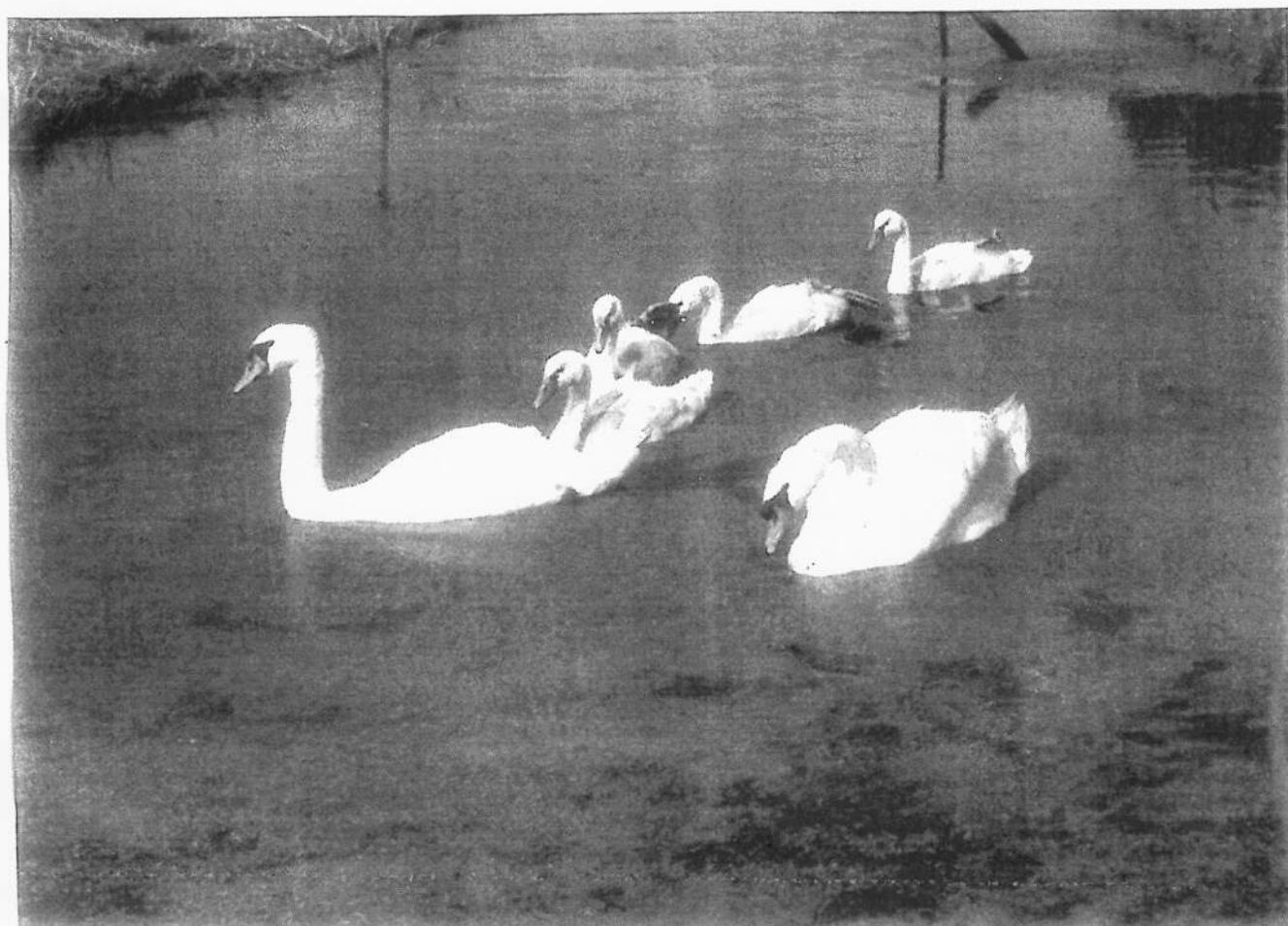

Jaargang 14 afl. 1

april 2003

EEN NIEUWE LENTE.....

PAASNUMMER MET O.A.:

FAMILIEDAG 2003 * PROMINENTENKABINET * FAMILIEBERICHTEN *
STRIP *

BELEVENISSEN VAN EEN TECHNICUS * DE LOMPENKONING * NIEUWE
REDACTEUR * GEDICHTEN * GELIJKVORMIGHEID * JAN SPARREBOOM
UIT RIDDERKERK * GENEALOGIE

FAMILIESTICHTING SPARREBOOM (opgericht 26 januari 1990)

Ere-Voorzitter: Gerrit Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

BESTUUR

Voorzitter: Trudy Schipper-Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Secretaris: Ingrid Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Penningmeester: Fred Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Genealoog: Jan Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Alle genealogische gegevens vallen onder verantwoording van de genealoog Jan Sparreboom, tenzij anders vermeld.

Redactie Kees Sparreboom

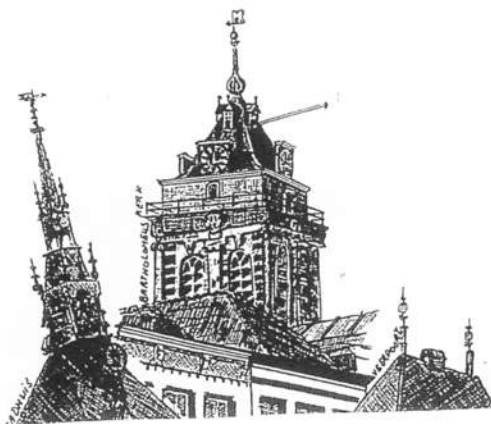
Familieblad: [Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Druk en verzending Fred Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Dit Familieblad is het orgaan van de Familiestichting Sparreboom en wordt gratis verstrekt aan de donateurs.

Nieuwe donateurs kunnen zich opgeven bij de secretaris en hun donatie overmaken op gironr. 2792447 t.n.v. Familiestichting Sparreboom (€ 14,-- (f. 30,--) onder vermelding van naam en adres).

**FAMILIEREUNIE OP ZATERDAG 4 OKTOBER 2003 IN
RESTAURANT 'LEKZICHT', BUITEN DE VEERPONT 4 TE SCHOONHOVEN
tel. 0182 320511**

Beste familie,

Was Ouddorp v.w.b. de familiedag in 2002 een succes, Schoonhoven in 2003 lijkt dat nog te gaan overtreffen!! Want daar gaan wij op zaterdag 4 oktober naar toe!

Een locatie die al vanaf de oprichting van onze stichting voor het jaarlijks terugkerend evenement hoge ogen gooide, maar waar desondanks steeds niets van kwam. En dat, terwijl ons erelid Gerrit Sparreboom, er vanaf het eerste uur een fervent voorstander van was!!

Gerrit en alle bestuursleden hebben nu hun zin gekregen, Schoonhoven dus!

Een historisch stadje in de Krimpenerwaard dat alles biedt om ons een overgetelijke dag te bezorgen. Uiteraard krijgt u in de zomereditie alle informatie. Nu vast iets over het programma. (VVV arrangement)

11.00 uur: ontvangst (koffie met koek). De koek is een Schoonhovense specialiteit!!
Aansluitend een ongetwijfeld weer boeiend verhaal van Jan (Genealoog) Sparreboom.

12.30 uur: Uitgebreide koffietafel (soep, diverse broodsoorten, vleeswaren en kaas, kroket en tweemaal koffie of thee/melk)

13.30 uur: Wandelen naar het goud- zilver- en klokkenmuseum.

14.00 uur: Rondleiding door het museum.

15.00 uur: Afsluiting familiedag in het museum met koffie of thee

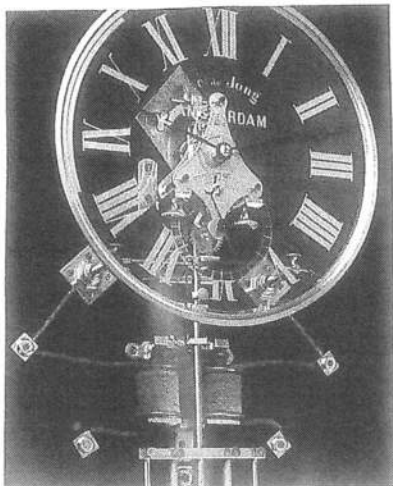
Meldt u zich zo snel mogelijk aan!! Stort 17,50 Euro (p.p.) op giro nr. 2792447. (kosten voor de Stichting p.p. 23,50 Euro).

Openbaar vervoer: Schoonhoven is per bus bereikbaar vanuit Rotterdam (metrostation Capelse brug), vanuit Utrecht en vanuit Gouda.

Routebeschrijving en plattegrond Schoonhoven volgen in ons augustusnummer.

WIJ VERWACHTEN U ALLEN!!!!

Redactie (namens bestuur)

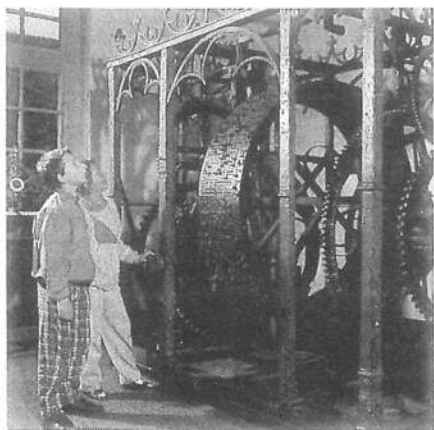

KLOKKENCOLLECTIE

Men heeft door de eeuwen heen vele vernuftige instrumenten vervaardigd die de tijd meten en hem zichtbaar maken. Opeenvolgende verbeteringen zorgden ervoor dat de uurwerken de tijd steeds nauwkeuriger aangaven en een steeds moderner aanzien kregen. Deze ontwikkeling is in de **klokkenzaal** goed te zien. De klokken komen uit allerlei streken van Nederland, maar ook een aantal bijzondere buitenlandse klokken is tentoongesteld. Zo zijn er torenuurwerken, tafelklokken, staande klokken en pendules te zien. Een bijzonder onderdeel zijn de elektrische uurwerken. De buitengewoon boeiende verzameling zakhorloges bevat zelfs een exemplaar uit de 17de eeuw. Polshorloges en wekkers completeren dit overzicht van tijdmeetkunde.

impressie Schoonhoven

NEDERLANDS GOUD-, ZILVER- EN SCHOONHOVEN KLOKKENMUSEUM

Toren uurwerk / Tower clock
1542
Heynrick Vabrie, Breda

PROMINENTENKABINET:

Dana van Son, actief in de denktank
van de Familiestichting Sparreboom

door Klaas Schipper

- Ze is op verschillende manieren al een aantal jaren actief binnen de Familiestichting Sparreboom en ze heeft al heel wat goede ideeën gelanceerd die binnen het bestuur verder uitgewerkt werden. Ook gaf ze acte de présence op de familiedagen – ze zong er zelfs eenmaal- en ze heeft reeds de nodige gedichtjes en verhalen in ons familieblad geschreven. Soms onder een pseudoniem en dan weer onder haar eigen naam. Ze is al sinds 1994 de vriendin van bestuurslid-redacteur Kees. De lezer begrijpt het inmiddels wel, ditmaal wordt Dana van Son belicht in het Prominentenkabinet.

Dana is een vrolijke en vriendelijke vrouw met wie je door haar warme uitstraling gemakkelijk in gesprek raakt. Haar leven is nauw met dat van Kees verbonden, al geven beiden de voorkeur aan een lat-relatie. Dana: 'We wonen hemelsbreed twee kilometer van elkaar af. De afstand is dus geen punt. We maken bewust ook geen vaste afspraken, al ben ik wel een keer in de twee weken het weekend bij Kees. We gaan lekker veel op stap samen. We schilderen samen – ik heb natuurlijk wel een eigen stijl ontwikkeld - we schrijven samen, we maken samen muziek en we zingen ook heel veel samen. Kees kan echt heel mooi zingen, hij heeft een echte operastem. Ik probeer een beetje mee te doen, met mijn nachtclubstem. Dat lukt best aardig.'

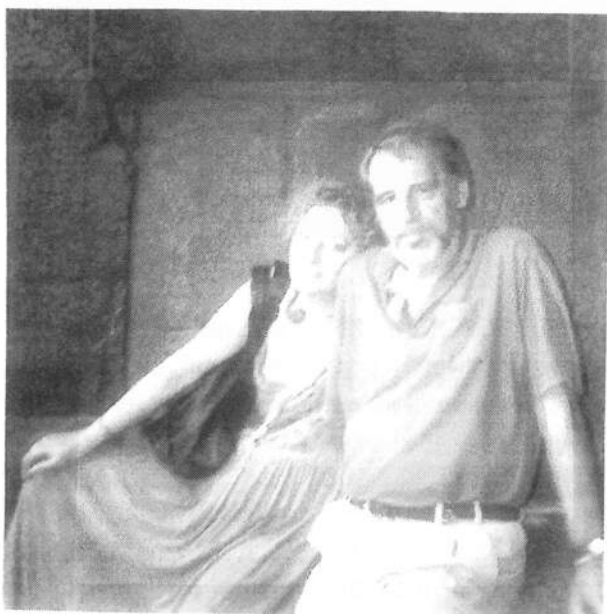
Het is duidelijk dat het tussen Dana en Kees helemaal klikt. Dat was eigenlijk al snel het geval nadat Kees in 1994 in de flat onder Dana kwam wonen. 'We zagen elkaar een paar keer en maakten een praatje. Ik vond Kees meteen een heel leuke man, maar ik deed mijn uiterste best om niet verliefd te worden. Hij was tenslotte wat ouder en ik dacht dat hij dus niets in mij zou zien. Op een bepaald moment nodigde hij me uit om koffie te drinken en we raakten intensief aan de praat. Nou, toen was die verliefdheid niet meer tegen te houden', vertelt Dana spontaan om er direct op te laten volgen dat Kees en zij samen vreselijk kunnen lachen.

- Tiener Dana -

Dana van Son werd op 31 januari 1955 in de Christiaan de Wetstraat in Rotterdam-Zuid geboren. Zij viert haar verjaardag dus gemeenschappelijk met Koningin Beatrix die zeventien jaar daarvoor op Soestdijk werd geboren. Dana: 'Mijn moeder zei toen ik kind was altijd dat er speciaal voor mij werd gevlagd en dat het Wilhelmus op de radio voor mij werd gespeeld. Ik geloofde dat nog ook, tot op een zekere leeftijd natuurlijk.'

Dana's vader was ambtenaar, maar was altijd met muziek bezig. Haar moeder danste graag klassiek en in huize Van Son werd op muzikaal gebied veel met bands gerepeteerd. Dana kreeg nog twee zusjes. Toen zij 6 jaar was verhuisde het gezin naar Lombardijen. Het betrof een groot huis met een tuin op de hoek. Dana beleefde een fantastische tijd in de wijk die toen werd gebouwd. Na de lagere school ging ze naar de mulo. Toen ze haar diploma op zak had, deed ze auditie voor de dansacademie. 'Maar ik had meer aan modern en te weinig aan klassiek ballet gedaan en zo belandde ik op kantoor bij de AMRO-bank in het hoofdgebouw aan de Coolsingel. Ik begon als balie-employée, dat deed ik twee jaar. Daarna ging ik naar de administratieve afdeling. Daar deden we van alles.' Dana's ogen lichten nog op als vertelt over de sfeer die er op die afdeling heerste, zelf spreekt ze van 'een beetje een kostschoolsfeer'. Ze kwam er ook met kunst in aanraking. Nadat het gebouw ingrijpend verbouwd was, werden er in de hal kunstexposities gehouden. Dana was de contactpersoon tussen de klant en de kunstenaar. 'Dat was echt heel leuk', zegt ze met een blijde blik.

- Dana thuis en uit met Kees -

In 1976 trouwde ze met Jan van der Meer. Het jonge stel ging in Spijkenisse wonen. 'Een plaats waarvan ik dacht, hier nooit', aldus Dana. Maar toch, het was Spijkenisse en het bleef Spijkenisse. In 1980 kochten ze er een huis en nadat zoon Fabian in 1981 was geboren, stopte Dana met werken. Vier jaar later werd dochter Marieke geboren en al gauw raakte Dana betrokken bij tal van activiteiten op de basisschool van haar kinderen. Ze gaf elke vrijdagmiddag (de creamiddag) dans en drama en de musicals van groep 8 werden in haar tijd naar een artistiek verantwoord niveau getild. Dana vond het een geweldige tijd. 'Ik heb er als vrijwilliger enorm veel tijd ingestoken, maar ik deed dat graag. Ik bedacht allerlei dansen en ik hielp regisseren. Het was een van de leukste dingen die ik ooit deed.'

In 1991 rolde ze na haar scheiding in een parttime-baan. Ze was actief als assistente op het zuigelingenconsultatiebureau in Spijkenisse-Noord. Ook weer een leuke tijd waarin ze een vertrouwensband met de ouders kweekte. Niet altijd even makkelijk, maar gelet op de grote groepen allochtonen in deze wijk zeker een uitdaging. In 1999 volgde Dana via de gemeente Spijkenisse een fulltime secretaresse-opleiding in Rotterdam.

Surrealistische schildering (olieverf)

Dana 1997

Het was een overladen programma, maar de resultaten waren goed. Toen ze bijna aan het eind van haar studie was, werd haar moeder ziek. Ze stopte tijdelijk en zette samen met haar zusjes een zorgschema op om haar moeder en invalide vader goed te kunnen verzorgen. Nadat haar moeder overleed, maakte ze de opleiding alsnog af en vond ze snel een baan. Als stemmenconsulent bij een geluidsstudio. Dat bleek evenwel geen baan van negen tot vijf te zijn en die viel niet te combineren met de zorg voor de kinderen, haar vader ende latrelatie met Kees.

Een baan bij een notariskantoor in Rotterdam voor vier dagen in de week was het alternatief. Dana: 'Even leek het goed te gaan. Toen klapte ik in elkaar. Het was allemaal veel te veel geweest. Ik krabbelde na enige tijd weer op en nu weet ik helemaal wat ik wil. Ik ga een tweejarige bbl-opleiding maatschappelijke dienstverlening volgen. Dan kan ik weer net zo bezig zijn als destijds op het zuigelingenbureau in Noord.'

Dat Dana heel erg dol is op haar kinderen, is duidelijk. Ze vertelt met liefde over Marieke die in Den Haag een mode-opleiding op mbo-niveau 4 volgt aan het ROC Mondriaan en over Fabian die sinds september studeert aan de Hogeschool voor de Kunst in Utrecht. Hij volgt de geheel nieuwe opleiding Design for Virtual Theatre and Games. Binnen die opleiding wordt het theater met allerlei speciale effecten via de computer verbonden', geeft Dana een indicatie van de studierichting van haar zoon. Beide kinderen wonen nog thuis. 'Erg gezellig'. De band tussen de kinderen en Kees is ook heel goed. Dana van Son is een tevreden mens. Ze geniet elke dag van het leven en ze pakt als 48-jarige met enthousiasme nog een studie op. Eens noemde ze mij in een artikel een paradijsvogel. Zelf is ze er zeker ook een !

Een nieuw leven

Een nieuw leven is adembenemend als de ongerepte natuur.

Een nieuw leven is vreugdevol, kwetsbaar en puur.

Een nieuw leven is geboren op 1 maart 2003 om 19.02 uur.

*Scott Teunis Guyon
Sparreboom*

Scott Teunis Guyon Sparreboom

Zoon van:

Sylvia Sparreboom
dochter van:

Teunis Gijsen
zoon van:

Jan Sparreboom en Elly Gerda Dammers

Teunis Gijsen en Neelie Deelen

zoon van Maarten Sparreboom 1897-1976 en Magdalena van den Berg 1908-1990

zoon van Jan Sparreboom 1854-1925 en Johanna Klazina van Genderen 1859-1927

zoon van Johannes Sparreboom 1820-1876 en Pietje van Nugteren 1825-1870

zoon van Pieter Sparreboom 1792-1859 en Geertruy Moog 1794-1857

zoon van Leendert Sparreboom 1763-1821 en Klazina van den Berg 1764-1852

zoon van Pieter Sparreboom 1716-1789 en Klaartje Huijzer 1727-1809

zoon van Jan Pietersz. Sparreboom 1662-1735 en Geertruy van Mullum 1683-1770

zoon van Pieter Jan Arentsz. Sparreboom 1602-1675 en Jannigje Roocke-1705

zoon van Jan Adriaensz. 1570-1625 en Haesge Pietersdr. 1570-ca.1631

zoon van Adriaen Adriaensz. ca. 1540-.... en NN.

Wij zijn dolblij met de geboorte
van onze zoon en mijn broertje

Timo Jochem

We noemen hem

Tim

Tim is geboren op 14 februari 2003

Ronald Sparreboom
Jolanda Hoftiezer
Esmee

Jolanda en Tim rusten van 12.00 tot 15.00 uur en na 21.00 uur.

Miljarden mensen.
En toch zo
onbeschrijflijk uniek!

Tycho

is de naam van onze zoon en broertje!

Hij is geboren op 9 december 2002
om 12.11 uur en weegt 3525 gram.

De dankbare ouders en trotse broer zijn:

John, Ingrid en Martijn Daas-Sparreboom

Weet je, lief broertje klein,
dat je er nu bent vind ik erg fijn.
Wel moest ik lang op je wachten,
waarbij ik heel veel nachten
heb gedroomd van samen spelen,
samen ondeugend en samen delen.
Niet meer alleen, maar samen te zijn,
welkom broertje, dikke kus
van je grote broer Martijn.

Net te laat voor plaatsing in het vorige familieblad bereikte ons het volgende bericht van overlijden:

*Want niemand van ons leeft
voor zichzelf.*

Romeinen 14:7

Vol dankbaarheid voor alle goede zorgen en liefde die wij van haar mochten ontvangen, geven wij met droefheid kennis van het overlijden van

TRUUS NOORDZIJ - SPARREBOOM

echtgenote van

Piet Noordzij

in de leeftijd van 80 jaar.

Drunen : Ir. P. Noordzij

Drunen : Lia Noordzij en Paul Verhaak
Tim, Eline

Breda : Jaap Noordzij

Ede : Cees Noordzij

16 oktober 2002

De afscheidsdienst zal worden gehouden op maandag 21 oktober om 11.00 uur in 'De Open Hof', Vennestraat 57 te Drunen, waarna de begrafenis zal plaatsvinden op de Algemene Begraafplaats 'Duynhaeghe' aan de Akkerlaan te Drunen.

Samenkomst in de kerk, waar voor de afscheidsdienst gelegenheid is tot schriftelijk condoleren.

Zaterdag is er van 16.00 tot 16.30 uur gelegenheid tot afscheid nemen in het mortuarium van Zorgcentrum 'Jacobushof', Burgemeester van der Heijdenstraat 1 te Drunen.

Na afloop van de begrafenis nodigen wij u uit voor een samenzijn in Restaurant 'Remise', Grotestraat 267 te Drunen.

Overleden.

Op 4 september 2002 te Rotterdam Jochemina (Miep) Sparreboom-van der Kleij, in de ouderdom van 67 jaar, echtgenote van Jan Sparreboom.

Op 16 oktober 2002 te Drunen Trijntje (Truus) Noordzij-Sparreboom, in de ouderdom van 80 jaar, echtgenote van Piet Noordzij.

Op 30 oktober 2002 te Drunen Maria Johanna Stofregen-Sparreboom, in de ouderdom van ruim 94 jaar, weduwe van Cornelis Stofregen.

Van de Groningse tak:

Op 1 november 2002 te Vught Lambertus Harmannus (Bert) Sparreboom, in de ouderdom van 79 jaar, echtgenoot van Pieterella Bijl.

Geboren:

Alblasserdam 9-12-2002 Tycho Daas, zoon van John Daas en Ingrid Sparreboom.

Dordrecht 1-3-2003 Scott Teunis Guyon Sparreboom, zoon van Teunis Gijsen en Sylvia Sparreboom (zie stamreeks elders in dit blad).

Dirksland 14-2-2003 Timo Jochem Sparreboom, zoon van Ronald Sparreboom en Jolanda Hoftiezer.

MENS

*Het lichaam weerloos vastgepind
Het jonge moede hoofd
Een angst die smekend vraagt: "Waarom
hebt U mij ooit beloofd?"*

*En eindeloze eeuwen
zien alle mensen gaan
Hoe talloos zijn de rijen
van lijden en bestaan.*

*Misschien ligt ergens wijsheid
maar zijn wij ziende, blind
en vonkjes in oneindigheid,
steeds wachtend op Het Kind.*

dana

Een nieuwe strip in het blad! Twee jaar geleden verzocht de gemeente Spijkenisse mij een komisch stripie te maken voor het blad "Biilage", een driemaal per jaar verschijnende uitgave, speciaal voor inwoners met een smalle beurs. Het werd "Mien en Leen Buitenbeen", en omdat ik aan het schrijven en tekenen van hun alledaagse belevenissen veel plezier beleefde, zijn er intussen meer dan 200 avonturen van klaar. Ze kunnen dus 70 jaar vooruit!

Het streekblad "De Botlek" bleek geïnteresseerd in de voorraad die anders zou blijven liggen, en nu staan "Mien en Leen" dus ook in juist, "De Botlek" (door bemiddeling van Klaas Schipper!).

En vanaf heden dus ook in ons familieblad.

Of u het leuk vindt of niet.

KEES

BELEVENISSEN VAN EEN SERVICE TECHNICUS

Ik werd eens door mijn toenmalige chef uitgenodigd voor de oud en nieuwjaarsviering bij hem thuis. Bij aankomst op oudejaarsavond waren zijn eerste woorden:

"Kun jij op 2 januari een klus gaan doen in Sidi-Ifni?"

Mijn vraag was dan ook: "Waar is dit dan wel en waar ligt dit dan?"

Sidi-Ifni ligt in Marokko en wel aan de voet van de Blauwe Bergen, tegen Mauretanië aan.

De klus is een aanvliegbakenzender monteren en VHF sets voor communicatie tussen helikopter en vliegtuigen. Het vliegveld was sinds jaren niet meer in gebruik en ooit Spaans geweest.

Het gaat nu weer in gebruik genomen worden voor aflosbemanningen van booreilanden voor de kust van Marokko.

Op 2 januari vertrok ik dus naar de stad Agadir in Marokko.

Bij aankomst werd ik opgehaald door een locale agent. Hij bracht mij naar een hotel voor een overnachting. De volgende dag stond hij voor mijn hotel met een oude Renault 4, op de achterbank lagen 4 stuks extra banden. Volgens hem had ik die nodig om naar Sidi-Ifni te rijden. Welgemoed ging ik op reis om de 258 kilometer daarheen af te leggen. De weg was erg slecht, vol met kuilen en gaten en ja hoor, na ongeveer 75 kilometereen lekke band. Na het verwisselen van de band ging ik vrolijk verder. Met een gemiddelde snelheid van 60 kilometer per uur en goed oplettend voor kuilen en stenen op de weg.

Ja dus, na enige kilometers.....de tweede lekke band, dus maar weer bandje verwisselen. Ook dat lukte opnieuw en maar weer verder met de reis. Na een lunchstop bij een benzinestation en de tank weer vol, bereikte ik na zeven uur rijden Sidi-Ifni. In het hotel, voor zover het een hotel mocht heten, werd ik begroet door de bemanning van de helikopter die reeds gearriveerd vanuit Casablanca. Het waren Canadezen en ze hadden ook de radio-apparatuur meegenomen.

De volgende morgen werd begonnen met het monteren van de VHF sets en de kortegolfzender voor de langeafstandsverbinding met helikopter en met het vliegtuig voor de aflossingsbemanning, een Fokker Friendship met Pakistaanse bemanning die was gestationeerd in Casablanca.

De volgende klus was het monteren van de aanvliegbakenzender, maar tot grote schrik was wel de zender aanwezig maar had men vergeten vanuit Canada ook de antenne afstem-unit mee te sturen. Goede raad is duur. We keken wat rond op het vliegveld waar rondom kleine gebouwtjes lagen. Bij een van deze vervallen gebouwtjes stonden twee masten met een antenne. Toen ik door de vuile raampjes tuurde, zag ik een oude bakenzender met een grote ouderwetse antennetuner. De deur van het gebouwtje was afgesloten met een groot hangslot; na veel veel gevraag bij de locale politie bleek de sleutel in het bezit te zijn van de brandweercommandant. Deze plus de sleutel was snel gevonden. Ook zorgde deze man voor 220 Volt spanning. De bakenzender werd gemonteerd en met enige kunsgrepen werd ook de oude bestaande antennetuner aangesloten. De zaak werd in bedrijf gesteld en de tuner werkte als een trein op de bestaande antenne. Na een vermoeiende dag was er het hotel voor een frisse douche. Maar helaas, de douche werkte niet door gebrek aan voldoende water. Dan maar een kattenwasje met een emmertje water.

Na het avondeten met de Canadese helikopterbemanning en hun onderhoudstechnicus, die inmiddels ook was gearriveerd, was het goed uitrusten onder het genot van een drankje. Er werd afgesproken de volgende dag een proefvlucht te maken om de verbindingssapparatuur en de bakenzender te testen. De vlucht ging naar het boorschip "Comar-Sirte", dat op ongeveer tachtig zeemijlen uit de kust van Sidi-Ifni

lag. Maar tijdens onze bespreking hierover kwam de politiechef op bezoek, hij had een klein probleem. Op zijn bureau waren Duitse toeristen gearriveerd met een Volkswagenbusje, ze wilden een reis gaan maken door Mauretanië en door de Saharawoestijn, maar de motor van hun bus had de geest gegeven. Zijn vraag was of wij daar iets aan konden doen.

De Canadese technicus zei: "Ik ga wel even kijken", en na enige tijd kwam hij terug met de Duitse toeristen, de bus voor zich uit duwend in de richting van zijn mobiele werkplaats. De motor die zich achter in de bus bevindt, werd er uitgehaald. Na onderzoek bleek een klep verbrand te zijn. Gelukkig hadden de Duitsers reserveonderdelen bij zich waaronder een doos met kleppen. Door "de man met de gouden handjes" werd een nieuwe klep gemonteerd, waarna de motor weer terug in de bus werd geplaatst. Alles werd getest en de motor draaide weer als een trein, maar inmiddels was het wel vier uur 's nachts geworden. De Duitsers vroegen wat de kosten waren, waarop onze technicus met een grijns op zijn gezicht antwoordde: "Dit is een garantiegeval en ik wens u verder een goede reis zonder pech."

Na duizenden bedankjes en nog een drankje, vertrokken de heren onder luid getoeter. Wij gingen naar bed voor nog een korte slaap.

's Morgens werd de helikopter gestart en de communicatieapparatuur plus het aanvliegbaken aangeschakeld. De piloten vertrokken naar het boorschip "Clomar Sirte", ik bleef achter als communicatieman. De verbindingen werkten perfect en de piloten rapporteerden dat het baken dat ook deed. Na landing op de "Clomar Sirte" was de VHF verbinding verbroken maar de kortegolfverbinding op de 6MC was perfect. Het grote succes was, dat de bakenzender nog prima te horen was.

Na ongeveer een uur vertrokken ze weer. De verbinding op KG was perfect en op veertig mijl afstand was de VHF weer goed bruikbaar. De grote klapper was dat het aanvliegbaken "super de luxe" werkte, volgens de piloten. Na aankomst werd iedereen gelukgewenst. Ook hadden de piloten afgesproken dat zij de volgende dag terug zouden gaan en dat ik ook mee mocht om een frisse douche te nemen en eens lekker te lunchen. Zo gezegd, zo (de volgende dag) gedaan. De douche was, na vele dagen zonder opfrissen, een verademing. In de namiddag werd de terugvlucht naar Sidi-Ifni aanvaard.

Zoals ik reed vertelde, was het vliegveld niet meer in gebruik, het bestond slechts uit een landingsbaan met een paar gebouwtjes. De baan was sterk vervuild en erlangs was een weelderige begroeiing van struiken en cactussen. De lokalen, kantoortjes en de landingsbaan werden door een schoonmaakploeg schoongemaakt, begroeiing langs de landingsbaan werd verwijderd. Alles werd in gereedheid gebracht om de eerstvolgende vlucht ten behoeve van de aflosbemaning voor de "Clomar Sirte" te kunnen laten plaatsvinden. Na twee dagen wachten was het zover.

De Fokker Friendship vertrok uit Casablanca met een aflosbemaning naar Sidi-Ifni. De verbinding met het vliegtuig was uitstekend, maar bij het naderen van de landingsbaan meldde de gezagvoerder dat hij vanuit zijn cockpit een obstakel op de baan zag. Toen wij snel gingen kijken zagen we tot onze schrik een oud vrouwtje lopen met een geweldige vracht takkenbossen op haar rug dat als brandstof diende voor haar kookkunst. Het vliegtuig had de landing al ingezet en vloog tot grote verwondering van het omaatje laag over haar heen. Ze keek naar boven en balde haar opgeheven vuist naar die roekeloze daad. De gezagvoerder meldde dat hij haar ook had gezien en hij had haar flink laten schrikken. Hij maakte een doorstart om opnieuw de landing te kunnen inzetten en wij snelden naar oma om haar naar een veiliger plek te brengen. Zij bleek nog steeds heel boos. Al sinds jaren was zij gewend takken langs de landingsbaan weg te halen, het vliegveld was immers al heel lang niet meer in gebruik geweest en wat nu gebeurde, vond zij maar vreemd. Ze zou naar de politie gaan om

het onrecht te melden. Bij haar bezoek aan het bureau werd haar echter het een en ander duidelijk gemaakt.

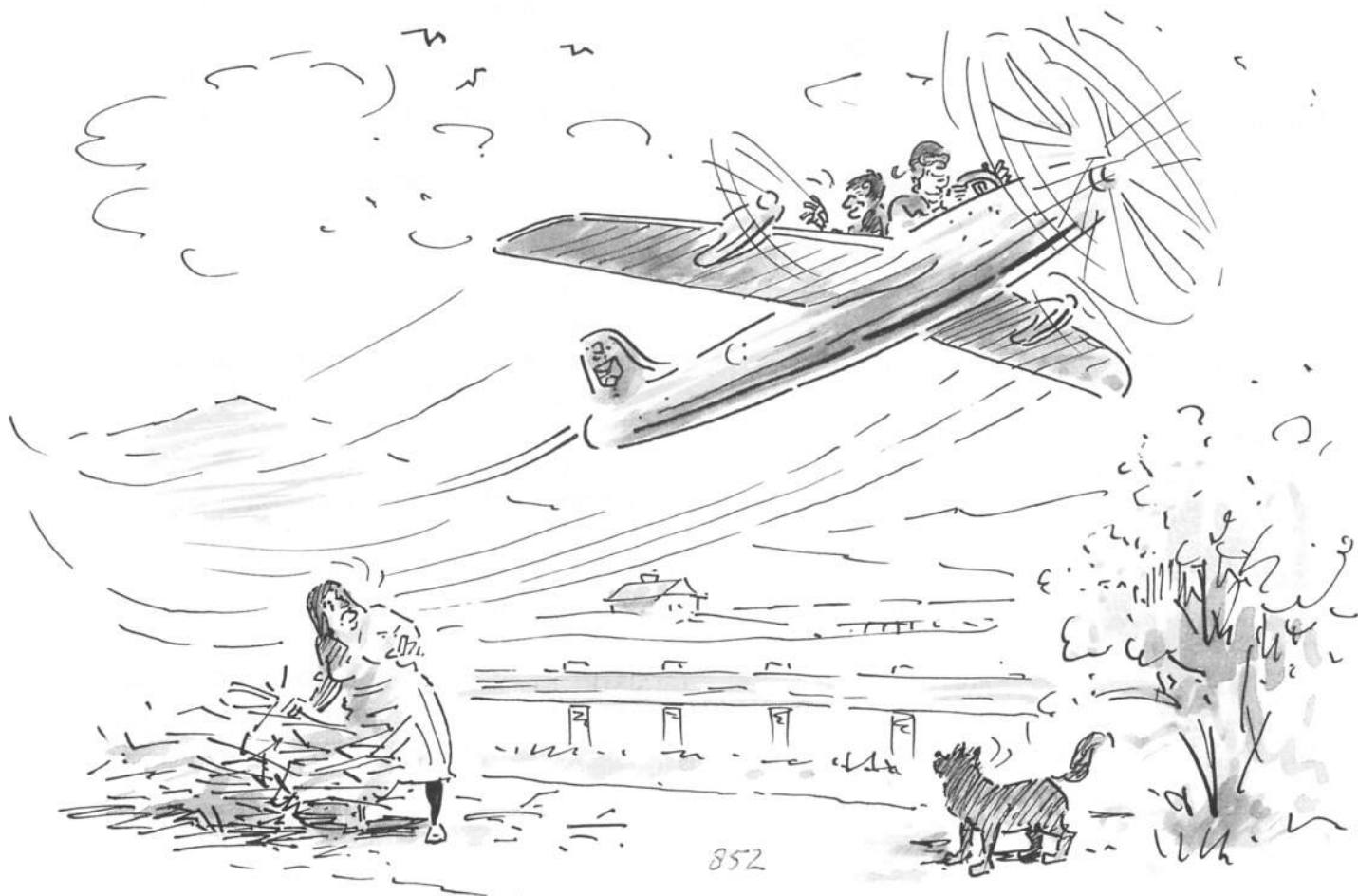
Het vliegtuig was inmiddels veilig geland en de aflosbemanning kreeg een kopje koffie waarna zij verder per helikopter naar de "Clomar-Sirte" vlogen. Na terugkeer van de helikopter met de afgeloste bemanning werd contact gemaakt met het vliegveld in Casablanca; de Fokker Friendship was klaar om weer te vertrekken.

Daar alle apparatuur goed werkte, zat mijn werk er op en kon ik dus meevliegen naar Casablanca. Met de agent in Agadir werd afgesproken dat de Renault beschikbaar bleef voor de Canadese bemanningsleden. In Casablanca aangekomen nam ik een hotel (voor 160 piek per nacht) en ging naar het KLM kantoor om een terugvlucht te boeken voor Amsterdam. Tot mijn grote pech zaten alle vluchten vol voor de eerstkomende vijf dagen, maar ik boekte toch al kon ik pas over vijf dagen weg. Alleen, het hotel kostte fl. 160,- per nacht, wat maal vijf op fl. 830,- kwam. Mijn budget bedroeg fl. 550,- en ik kwam dus wat tekort. Ik belde mijn vrouw om haar te vertellen dat met mij alles goed was, de job geslaagd maar dat ik niet genoeg centjes had om alles te kunnen betalen. Toe ik die avond, na een frisse douche, in de lift stond om naar de bar te gaan voor een biertje, hoorde ik, via de geluidsinstallatie, mijn naam afgeroepen. Men verzocht mij me bij de receptie te melden. Daar hoorde ik dat er fl. 2.000,- was overgemaakt door mijn chef.

Mijn vrouw had hem namelijk opgebeld en hij op zijn beurt, had Shell Nederland, de uiteindelijke opdrachtgever, gebeld. Zij hadden weer Shell Marokko opdracht gegeven om het geld naar mij over te maken, dus dat probleem was geregeld. Snel liep ik naar de bar voor een koel biertje. Daar ontmoette ik een Nederlandse dame die in Brazilië woonde. Zij vertelde mij dat ze bij Swiss Air had kunnen boeken en dat zij nog enkele seats hadden voor Amsterdam via Geneve. De volgende ochtend om negen uur stond ik dus op de stoep van Swiss Air en met succes.

Diezelfde dag nog, vloog ik naar Amsterdam terug, zij het dan via Geneve.

Jan Sparreboom, Hellevoetsluis

Er leefde eens een bedelaar die eigenlijk koning was.

Hij had op een dag zijn koninklijke mantel - het meest dierbare dat hij bezat - uitgetrokken, zich in lompen gehuld en was, ergens in een stad van zijn land, met 'De Straatkrant' vlak voor C. & A. en Blokker gaan staan. Omdat de koning op SBS 6 had gezien dat bedelaars hun aalmoezen meestal in een oude hoed in ontvangst namen had ook hij zich er voor dit doel een aangeschaft.

Na twee weken kende hij elk mens dat het winkelcentrum bezocht. De oude, de jonge, de arme, de rijke, de vrolijke en de sombere, maar vooral de vrijgevege en de gierige.

Toen hij duizend euro bij elkaar had sprak hij tot zichzelf: "Het is wel genoeg zo. Ik ga nu al het geld aan het Leger des Heils geven, want heilssoldaten doen er altijd iets goeds mee. De mensen die een Straatkrant bij mij hebben gekocht krijgen een lintje, en zij die net deden of ik er niet eens stond...dat soort moet veertien dagen bij Mac Donald worden geweerd."

Op dat moment verscheen zijn belangrijkste lakei. Die wist van de hoed en de rand. Hij fluisterde de koning in zijn oor: "Majesteit, uw Ahold-aandelen zijn geen stuiver meer waard. Eerlijk gezegd zitten we...zit u aan de grond. En het ergste: de kleermaker die u uw koninklijke mantel heeft geleverd eist ogenblikkelijk de duizend euro op die hij nog te goed heeft."

"Da's dan mooi waardeloos," antwoordde de koning totaal verslagen. "Wat nu?"

"Misschien dat geld," zei de lakei met een lange dunne vinger wijzend op de hoed aan de voeten van de koning, "wellicht is dat toereikend."

"Dat IS het," zei de koning, "t'is precies duizend euro. Maar zoals je weet heb ik die niet voor mijn koninklijke mantel bij elkaar gebedeld."

"Da's waar," zei de lakei die eigenlijk veel slimmer was dan Zijne Majesteit. Hij dacht heel diep na en sprak toen: "U...zou nog twee weken langer kunnen bedelen. U kunt natuurlijk ook, met uw permissie, de helft aan het goede doel schenken. Tenslotte weten alleen wij, en niet die brave lieden, dat zij een bedrag van duizend euro zouden krijgen. En de kleermaker zal zich ongetwijfeld voorlopig tevreden stellen met de helft van de schuld."

"Da's waar," zei de koning, "maar bij nader inzien weten die heilssoldaten ook niets van vijfhonderd euro!"

"Nee dat weten ze ook niet," zei de lakei. "Nog een keer halveren?"

De koning nam toen een kloek besluit. Hij zei: "In feite heb ik niemand enige toezegging gedaan! We gaan gewoon naar mijn paleis en ik betaal wat ik betalen moet."

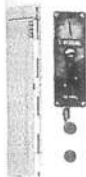
"Verstandig," prees de lakei, "maar ik mag Zijne Koninklijke Hoogheid wel adviseren nog even bij Albert Heyn om de hoek voor Hare Majesteit een zakje paaseitjes te kopen. Vanwege Pasen, weet u wel?"

Hierop ontstak de koning in toorn. Hij riep: "Paaseitjes voor mijn vrouw?! Als ik niet eens weet hoe ik mijn eigen eindjes aan elkaar moet knopen?! Schei' jij 'es uit zeg!!"

Daarna liepen ze langs Mac Donald in de richting van de koninklijke koets, schuin tegenover Bram Ladage, alwaar honderden nieuwsgierigen zich stonden te verdringen om een glimp van hun vorst op te vangen.

"Knap stom," zei de koning tegen zijn lakei, "om dat ding zo opzichtig te parkeren! Jaag ze allemaal weg en wacht tot iedereen verdwenen is. Neem ik in die tijd even een Big Mac, want ik verrek zo langzamerhand van de honger!" En also geschiedde.

J. Sparreboom

KOFFIE

Het heeft even geduurd, maar het is er dan toch van gekomen. Jan Sparreboom uit Ridderkerk (u kent hem ongetwijfeld uit diverse publikaties in ons blad over zijn werkzaamheden in de koffiebranche) heeft aangeboden mijn functie over te willen nemen. Van harte welkom Jan!!

Ik heb het blad altijd (na Frieda uiteraard) met veel plezier een gezicht gegeven, maar het werd de hoogste tijd dat er een nieuwe, een frisse wind ging waaien.

Natuurlijk zijn Dana (Joy) en ik bereid kopij te blijven leveren, maar als Jan anders beslist; even goede vrienden. (Jan en ik waren op de middelbare school trouwens klasgenoten).

Geen echt afscheid dus van onze kant, want wellicht bent u nog niet helemaal van ons af. Jan kan binnen afzienbare tijd rekenen op de medewerking van Corrie, echtgenote van Henk Sparreboom uit Rhoon.

Nu alvast veel succes toegewenst met de samenstelling van de komende edities!!

Redactie

JAN HOLLAND

Jan Holland weet van schrootjes,
van bier, van Benidorm,
van Fu Yong Hai en krootjes,
van mist en westerstorm.
Jan Holland kan goed klussen,
zijn baan is je van het,
ook is Jan meester tussen
de lakens van zijn bed.
Hij weet van "Goede Tijden",
van chips en Internet,
van 't nieuws, van twee keer scheiden,
van parken voor de pret.
Hij is verzot op Spanje,
op auto's en op pop,
op scoren van Oranje,
en halzen zonder strop.
Hij houdt van Hema-worsten
en ook wel van zijn vrouw,
van friet, van grote borsten,
en broeken zonder vouw.

Jan Holland vindt geloven
behoorlijk achterhaald.
"...en is er iets daarboven
heb ik dat zèlf bepaald."
Hij haat de kunst van heden,
de onversneden Bach,
gezeik over verleden,
wat van de paus niet mag.
Hij is bevreesd voor kwalen,
gelazer aan zijn lijf,
is als de dood voor falen,
en doodsbang voor zijn wijf.

Jan treft na zijn verscheiden
de Vader en de Zoon.
Die Heren zeggen beiden:
"Gòd, wat was jij gewoon!"

Jan van Gouda

GELIJKVORMIGHEID

Jaren geleden was er een cabaretier die op een simpele wijze zijn publiek betrok bij zijn overpeinzingen van alle dag door af en toe te vragen: "Heeft u dat ook?"

Simpel, omdat wij als doorsnee-stervelingen in vele gevallen zo vaak hetzelfde meemaken. Leuke dingen zowel als onaangename. De uitwisseling ervan geeft een gevoel van saamhorigheid. Want het is naar mijn idee vooral de herkenning die vaste banden smeedt.

Neem zoiets als vakantie. Practisch iedereen van ons ondergaat in het buitenland het on-Hollandse als boeiend, maar onverwacht een frietkraam in de Sahara aantreffen zal zeker de meest vreugdevolle ervaring van de hele reis zijn.

Ik herinner mij dat mijn moeder nog al eens met andere moeders over de jeugd sprak. En waarbij je als kind gewoon zelf aanwezig mocht zijn. Ze stonden elkaar onafgebroken gelijk te geven omdat kinderen kinderen zijn.

En de zeldzame moeder die geen zoon had met onvoldoendes op zijn rapport, die nooit in de straat voetbalde en nooit koek uit de trommel jatte...ja, zo'n moeder kwam toch wel een beetje apart te staan.

Op verjaardagen zaten wij vroeger (en eerlijkheidshalve eigenlijk nog steeds) als familie in een kringetje bij elkaar. Met onder andere de tante die uitsluitend domme dingen zei, haar zuster die vanwege haar zwaarlijvigheid steevast in onze meest comfortabele stoel moest zitten en uitsluitend over haar kwalen emmerde, de oom die er nooit genoeg van kreeg zijn superieure vakbekwaamheid aan de man te brengen, en de oom die bij zijn vertrek op de gang altijd luidruchtig een wind liet.

Tot mijn verbazing, maar ook tot mijn opluchting kwam ik er op een dag achter dat het bij mijn vriend thuis niet anders was. Daar zaten op verjaardagen, zij het met wat kleine nuance-verschillen, dezelfde figuren in eenzelfde kringetje.

En hoe vreemd, die keer dat ik een verjaarspartijtje van een beeldschone klasgenote bij mocht wonen. Dat zij zo knap was onderscheidde haar al van de middenmoot, maar gekker nog was dat tijdens het feestgedruis niemand zàt! De gasten liepen gewoon door elkaar, en als ze ergens trek in hadden mochten ze dat zelf van de tafel pakken!

Ik vertelde dat na afloop aan mijn ouders. En ook dat ze zelfs voor de kroketten niet eerst in gebed gingen. Mijn ouders zeiden: "Typisch iets voor ongelovigen die het te hoog in hun hoofd hebben."

Later wist ik dat het vooral kwam omdat mijn klasgenote een vader had die veel meer geld verdiende dan de mijne en al van Darwin had vernomen.

Nu, in onze multi-culturele samenleving, vinden we bijna niets gek meer. Persoonlijk neem ik, samen met mijn vriendin, zo af en toe kennis van de gewoonten en gebruiken van een Afghaans gezin in de buurt. We wisselen gedachten uit, we leren van elkaar. Want niemand heeft in zijn eentje alle wijsheid in pacht.

En waar blijf ik nu met de saamhorigheid vanwege herkenning? Nou, misschien alleen dan nog die ene reünie-dag in oktober, waar alle bleekgezichten Sparreboom heten.

Kees

EEN NIEUWE LENTE

Mijmeringen van een nieuwe redacteur.

Elk mens heeft gevoel. Dus ook Sparrebomen hebben dat. U vraagt zich misschien af: wat bedoel je hier precies mee? Ik zal proberen u het uit te leggen.

Als je werkt heb je soms een vrije dag, je hebt een weekend vrij en je gaat eventueel met vakantie. Ik hoop dat u het met mij eens bent: als deze dingen staan te gebeuren veranderen onze gedachten. Ongetwijfeld wordt u een prettige dag, een prettig weekend of een fijne vakantie toegewenst. Want vrij zijn betekent dat u kunt doen en laten wat u zelf wilt, en niet door andere dingen wordt opgelegd die u eigenlijk niet zou willen doen. Dit is wat ik bedoel met gevoel.

Probleem is echter dat u dagelijks informatie krijgt over dingen die in de wereld gebeuren, onder andere oorlog in Irak, in Nederland onder andere de vogelpest, dingen die uw gevoelens aantasten.

Uiteraard is dan belangrijk een evenwicht te vinden, zodat de prettige dingen het winnen van de negatieve dingen.

Misschien vraagt u zich af waarom ik dit stukje met deze inhoud heb geschreven.

Dit komt naar aanleiding van een kranten-bericht over moeheid bij personen van 15 tot 65 jaar. Toen men aan personen die zeiden dat ze moe waren vroeg: wat bedoel je hier precies mee?- kwam in veel gevallen naar voren dat het een gevoel was.

Ikzelf heb geen gevoel van moeheid, en als ik zie hoe vele bomen weer hun bloesem gaan tonen, en de vogels druk bezig zijn hun nesten te bouwen, en de lammetjes aan het springen zijn in de wei, en ik zie de afbeelding, gefotografeerd door mijn echtgenote in Reeuwijk, op de voorpagina...dan geeft mij dat een gevoel, dat het voorjaar met al zijn schoonheid weer is begonnen.

Ik wens u prettige paasdagen toe!

Jan Sparreboom, Ridderkerk

NAGEKOMEN OVERLIJDENSBERICHT.

Op 3 april 2003 is op 96-jarige leeftijd in Spijkenisse overleden: LOUISE ROOZEMOND, (geb. 15-6-1906) weduwe van PLEUN SPARREBOOM.

Maarten **Sparreboom**, tr. (2) Rhoon 6-4-1789 Maaïke de Koning, geb.
Heerjansdam, ca. 1750, overl. Rhoon 5-3-1799, dr. van Johannis de Koning.

Maarten **Sparreboom**, ot/tr. Rhoon 26-10/17-11-1799 Lijntje Salij, doop
Barendrecht 3-1-1779, overl. na 15-6-1858, dr. van Gijsbert Salij en Aafje
Pieters Schilperoort.

Uit dit huwelijk:

1. Geertje, geb/doop Rhoon 14/16-11-1800, volgt VII af.
2. Aafje, geb/doop Rhoon 19/28-11-1802, arbeidster, overl. Barendrecht 3-9-1823.
3. Cornelia, geb/doop Rhoon 1/11-8-1805. overl. Rhoon 25-10-1813.
4. Hendrik, geb/doop Rhoon 14/20-3-1808, volgt VII ag.
5. Johanna, geb/doop Rhoon 29-3/8-4-1810, volgt VII ah.
6. Alida, geb. Rhoon 23-12-1812, volgt VII ai.
7. Petronella, geb. Rhoon 23-12-1812, volgt VII aj.
8. Fop, geb. Barendrecht 25-7-1816, volgt VII ak. (zie bijlage 31.)

VII ad Elisabeth Sparreboom, doop Rhoon 11-1-1789, overl. Hoogvliet 12-10-1851,
tr. Rhoon 7-1-1814 Cornelis **Alderlieste**, doop Hoogvliet 21-5-1786, visser,
overl. Hoogvliet 28-10-1851, zn. van Hendrik Alderlieste en Trijntje
Arijsdr. den Boer.

Uit dit huwelijk:

1. Hendrik, geb. Poortugaal 15-9-1816, tr. Pietertje Noordzij.
2. Marten, geb. HOOGVLIET 14-9-1819, tr. Jaapje Van den Engel.
3. Arie, geb. Hoogvliet 8-10-1821.
4. Fop, geb. Hoogvliet 9-6-1824.
5. Leendert, geb. Hoogvliet 1-11-1826, tr. Gijsbertina Elisabeth van den Hoven.
6. Pieter, geb. Hoogvliet 3-12-1827.
7. Louwrens, geb. Hoogvliet 23-8-1829.

VII ae Pieter **Sparreboom**, geb/doop Rhoon 11/25-8-1793, landbouwer. overl.
Barendrecht 30-8-1824, tr. Barendrecht 27-7-1823 Heiltje Dalm, geb/doop
Charlois 1/5-5-1799, overl. Barendrecht 11-3-1862, dr. van Pieter Dalm en
Lena van der Spoel.

Uit dit huwelijk:

1. Pieterella, geb. Barendrecht 27-12-1823, volgt VIII av.
2. Lena, geb. Barendrecht 5-6-1825, volgt VIII aw.

VIII av Pieterella Sparreboom, geb. Barendrecht 27-12-1823, overl. IJsselmonde
21-3-1871, tr. Barendrecht 22-11-1850 Abram **Zwaal**, geb. Charlois 6-6-1819,
arbeider, overl. IJsselmonde 10-12-1879, zn. van Leendert Zwaal en Maria
Vaandrager.

Uit dit huwelijk:

1. Maria, geb/doop IJsselmonde 20-4/18-5-1851.
2. Heiltje, geb/doop IJsselmonde 12-5/27-6-1852. overl. IJsselmonde 3-4-1853.
3. Heiltje, geb/doop IJsselmonde 21-4/7-5-1854.
4. Leendert, geb. IJsselmonde 8-2-1856, overl. IJsselmonde 14-2-1856.
5. Pieterella, geb/doop IJsselmonde 15-9/3-10-1858.
6. Willempje, geb/doop IJsselmonde 29-7/1-9-1861, overl. IJsselmonde 8-2-1864.
7. Leendert, geb/doop IJsselmonde 14-11-1863/3-1-1864.

VIII aw Lena Sparreboom, geb/doop Barendrecht 5/26-6-1825, overl. Heinenoord
24-5-1895, tr. Heinenoord 24-11-1860 Leendert **van der Bijl**, geb.
Heinenoord 20-12-1835, arbeider, koopman, overl. Rotterdam 18-1-1903, zn.
van Jan van der Bijl en Geertje Verhoeven.

Uit dit huwelijk:

1. Pieter Sparreboom, geb. Barendrecht 4-4-1853, volgt IX bh.
2. Gerritje, geb. Heinenoord 19-12-1868, tr. Jan Scholts

- IX bh Pieter **Sparreboom**, geb. Barendrecht 4-4-1853, arbeider, tr. Heinenoord 5-1-1882 Cornelia Hoogwerf, geb. Heinenoord 4-8-1860, dr. van Jacob Hoogwerf en Bastiaantje Luijendijk.
Uit dit huwelijk:
1. Jacob, geb. Heinenoord 23-7-1884, overl. Bergen op Zoom 24-10-1918, tr. Dordrecht 7-10-1909 Diena Addink, geb. Dordrecht 1886, dr. van Hendrik Addink en Johanna van Harn.
 2. Lena, geb. Heinenoord 17-9-1892, volgt X ef.
- X ef Lena Sparreboom, geb. Heinenoord 17-9-1892, overl. Rotterdam 29-5-1976, tr. Heinenoord 4-3-1915 Willem Frans **van Geest**, geb. 's-Gravenzande 1-1-1883, overl. Rotterdam 11-5-1931.
Uit dit huwelijk:
1. Pieter, geb. 's-Gravenzande 23-3-1913.
 2. Cornelia Hendrika, geb. Rotterdam 2-12-1921.
 3. Hendrika Lena, geb. Rotterdam 20-1-1923.
 4. Lena Francina, geb. Rotterdam 17-12-1924.
 5. Frans Pieter, geb. Rotterdam 10-2-1928.
- VII af Geertje Sparreboom, geb/doop Rhoon 14/16-11-1800, overl. Heerjansdam 23-8-1870, tr. Barendrecht 20-12-1823 Cornelis Crijnsz. **Vermaas**, geb/doop Barendrecht 3/11-12-1785, schipper, overl. Heerjansdam 28-2-1871, zn. van Krijn Hendriks Vermaas en Pietertje Bastiaans Groeneweg..
Uit dit huwelijk:
1. Cornelis geb/doop Barendrecht 24-8/4-9-1825.
 2. Krijn, geb/doop Barendrecht 10-1/25-2-1827, overl. jong.
 3. Aafje, geb/doop Barendrecht 7/19-10-1828.
 4. Pietertje, geb/doop Barendrecht 27-8/5-9-1830.
 5. Krijn, geb/doop Barendrecht 25-10/11-11-1832.
 6. Lijntje, geb/doop Barendrecht 24-12-1834/ 25-1-1835
 7. Bastiaan, geb/doop Barendrecht 15-11/30-12-1838, overl. jong.
 8. Maria, geb/doop Barendrecht 28-2/29-3-1840.
 9. Bastiaan, geb. Barendrecht 15-11-1848.
- VII ag Hendrik **Sparreboom**, geb/doop Rhoon 14/20-3-1808, arbeider, overl. Barendrecht 30-5-1878, tr. Barendrecht 29-4-1836 Lena Pons, geb/doop Rhoon 5/24-3-1811, overl. Barendrecht 13-10-1885, dr. van Jan Pons en Pieterella Jansdr. Kleijnjan
Uit dit huwelijk:
1. Maarten, geb. Barendrecht 26-8-1837, volgt VIII ax. (zie bijlage 29.)
 2. Petronella, geb. Barendrecht 29-11-1839, volgt VIII ay.
 3. Lijdia, geb. Barendrecht 10-6-1842, volgt VIII az.
 4. Jan, geb. Barendrecht 8-8-1845, volgt VIII ba.
 5. Hendrik, geb. Barendrecht 11-3-1849, volgt VIII bb. (zie bijl. 31)
- VIII ay Petronella Sparreboom, geb. Barendrecht 29-11-1839, dienstbode, overl. Barendrecht 20-11-1911, tr. Barendrecht 9-5-1867 Cornelis **den Otter**, geb. Barendrecht 22-5-1838, werkman, overl. Barendrecht 25-2-1913, zn. van Jacob den Otter en Lena van der Spoel.
Uit dit huwelijk:
1. Jacob, geb. Barendrecht 27-2-1868.
 2. Hendrik, geb. Barendrecht 21-8-1870, overl. Barendrecht 21-3-1939.
 3. Leendert, geb. Barendrecht 14-3-1873.
 4. Maarten, geb. Barendrecht 19-3-1876.
 5. Marius, geb. Barendrecht 2-3-1882.
- VIII az Lijdia Sparreboom, geb. Barendrecht 10-6-1842, dienstbode, overl. Barendrecht 7-2-1882, tr. (1) Barendrecht 7-5-1869 Arie **van den Burg**, geb. Barendrecht 29-4-1844, overl. Barendrecht 7-6-1870, zn. van Cornelis van den Burg en Maartje van der Sluis.

Lijdia Sparreboom, tr. (2) Barendrecht 4-5-1871 Teunis **den Otter**, geb. Barendrecht 2-8-1841, overl. Barendrecht 13-5-1886, zn. van Jacob den Otter en Lena van der Spoel.

Uit dit huwelijk:

1. Jacob, geb. Barendrecht 9-10-1875.
2. Hendrik, geb. Barendrecht 8-1-1877.
3. Leendert, geb. Barendrecht 2-3-1878.
4. Cornelis, geb. Barendrecht 5-11-1879.

VIII ba Jan **Sparreboom**, geb. Barendrecht 8-8-1845, vlasser, overl. Grand Rapids (USA) 27-4-1894, tr. Barendrecht 23-5-1872 Barbara Mol, geb. Barendrecht 22-1-1853, dr. van Leendert Mol en Pietertje den Ouden.

Uit dit huwelijk:

1. Leendert Nicolaas, geb. Barendrecht 12-6-1875, overl. Barendrecht 23-8-1875.
2. Pietertje Helena, geb. Barendrecht 27-5-1876, overl. Barendrecht 15-7-1876.
3. Pietertje Helena, geb. Barendrecht 15-6-1877.
4. Hendrik, geb. Barendrecht 22-6-1878, overl. Barendrecht 3-7-1878.
5. Hendrik, geb. Barendrecht 26-5-1879, overl. Barendrecht 4-6-1879.
6. Lena, geb. Grand Rapids (USA) 29-5-1882, volgt IX bi.

In 1880 met vrouw en dochter Pietertje Helena naar Amerika.

IX bi Lena Sparreboom, geb. Grand Rapids (USA) 29-5-1882, overl. Grand Rapids 28-11-1942, tr. Grand Rapids 29-5-1902 Cornelis Stehouwer, geb. Poortugaal 17-3-1874, overl. Grand Rapids 13-8-1948, zn. van Willem Stehouwer en Maria Elisabeth van Prooijen.

Uit dit huwelijk:

1. Barbara, geb. Grand Rapids 29-4-1903, overl. Grand Rapids 17-1-1965.
2. William, geb. Grand Rapids 11-6-1904, overl. Grand Rapids 11-7-1988.
3. Maria, geb. Grand Rapids 9-9-1905, tr. John King.
4. Nellie, geb. Grand Rapids 29-11-1907, tr. Miner King.
5. Jeanette, geb. Grand Rapids 27-6-1909, tr. Ralph de Mast
6. Clara (Claire), geb. Grand Rapids 12-7-1913, tr. John Storteboom.
7. Beatrix, geb. Grand Rapids 14-8-1916, tr. James Harkema.
8. Clarence E. (Bud)

VII ah Johanna Sparreboom, geb/doop Rhoon 29-3/8-4-1810, overl. Charlois 7-10-1883, tr. (1) Barendrecht 1-2-1840 Jan **van der Burg**, geb. Rhoon 24-7-1813, bouwknicht, overl. Charlois 2-8-1864, (als Jan Verburg), zn. van Paulus van der Burg en Pleuntje Boender.

Uit dit huwelijk:

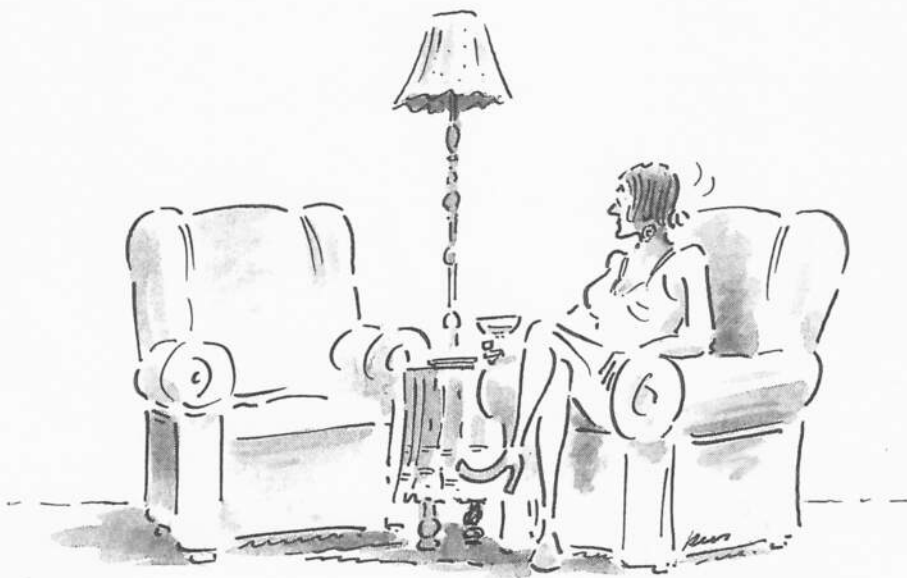
1. Plonia, geb. Charlois 6-8-1840.
2. Maarten, geb. Charlois 1-10-1841, overl. Barendrecht.30-11-1841.
3. Paulus, geb. Charlois 16-2-1843, overl. Charlois 9-9-1843.
4. Maarten, geb. Charlois 11-8-1845.
5. Jan, geb. Charlois 27-11-1854.

Johanna Sparreboom, tr. (2) Charlois 26-4-1867 Cornelis **Zwaal**, geb.Charlois 24-9-1814, overl. Charlois 12-2-1870, zn. van Leendert Zwaal en Maria Vaandrager.

VII ai Alida Sparreboom, geb. Rhoon 23-12-1812, overl. Barendrecht 5-11-1888, tr. Barendrecht 29-3-1839 Joost **de Bruijn**, geb/doop Barendrecht 20/21-2-1802, arbeider, overl. Barendrecht 20-10-1872, zn. van Cornelis de Bruijn en Hendrikje de Haan.

Uit dit huwelijk:

1. Hendrika, geb. Barendrecht 9-8-1839.
2. Lijdia, geb. Barendrecht 22-8-1840, overl. Barendrecht 22-7-1913.

Een Sparreboom met honderd kwalen
bezocht zijn vriendin in Rosmalen.
Hij zei: „Ik denk niet
dat jij mij nog ziet.
’k Heb alles maar weg laten halen.”

Prettige Paasdagen!

Familieblad Sparreboom

Jaargang 14 afl. 2

September 2003

Wij begroeten u graag op 4 oktober a.s. in

Restaurant Lekzicht
Buiten de Veerpoort 4-6
2871 CC Schoonhoven
Tel 0182-320511
Fax 0182-320512

Zomernummer met o.a.

Familiedag 2003 – Kamperen in Nederland; weer in? -
fietstocht naar de Noordkaap -
Familieberichten - Een avontuurlijk safaripark in Florida -
Aan de deur werd veel gekocht -
Genealogie.

Familiestichting Sparreboom (opgericht 26 januari 1990)

Ere-Voorzitter Gerrit Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

BESTUUR

Voorzitter: Trudy Schipper-Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Secretaris: Ingrid Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Penningmeester: Fred Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Genealoog: Jan Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Alle genealogische gegevens vallen onder verantwoording van
de genealoog Jan Sparreboom, tenzij anders vermeld.

Redactie Jan Sparreboom

Familieblad:

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Druk en verzending Fred Sparreboom

[Redacted]
[Redacted]
[Redacted]

Dit Familieblad is het orgaan van de Familiestichting Sparreboom en wordt gratis
verstrekt aan de donateurs.

Nieuwe donateurs kunnen zich opgeven bij de secretaris en hun donatie overmaken
op gironr. 2792447 t.n.v. Familiestichting Sparreboom (€ 14,-- (f. 30,--) onder
vermelding van naam en adres0.

Familiedag op zaterdag 4 oktober 2003 in Restaurant Lekzicht te Schoonhoven.

Beste familie.

De volgende tekst stond op de website van Restaurant Lekzicht:

"De website is nu nog onder constructie zeer binnenkort zal alles volledig online staan". Het enige wat zij hadden aan foldermateriaal ziet u op de voorpagina.

Graag hadden wij u willen laten zien dat Lekzicht uniek gelegen is aan het water. In ons vorige familieblad trof u reeds het programma aan voor deze dag.

11.00 uur : Ontvangst (koffie met koek).

12.30 uur: Uitgebreide koffietafel.

14.00 uur: Rondleiding door het goud- zilver- en klokkenmuseum.

Mocht u zich nog niet aangemeld hebben voor deze dag, dan laat u naar onze mening een unieke kans liggen om te genieten van wat Schoonhoven u te bieden heeft.

DUS MELDT U ZICH ZO SNEL MOGELIJK AAN!! Stort € 17,50 (p.p.) op giro nr. 2792447.(kosten voor de Stichting p.p. € 23,50).

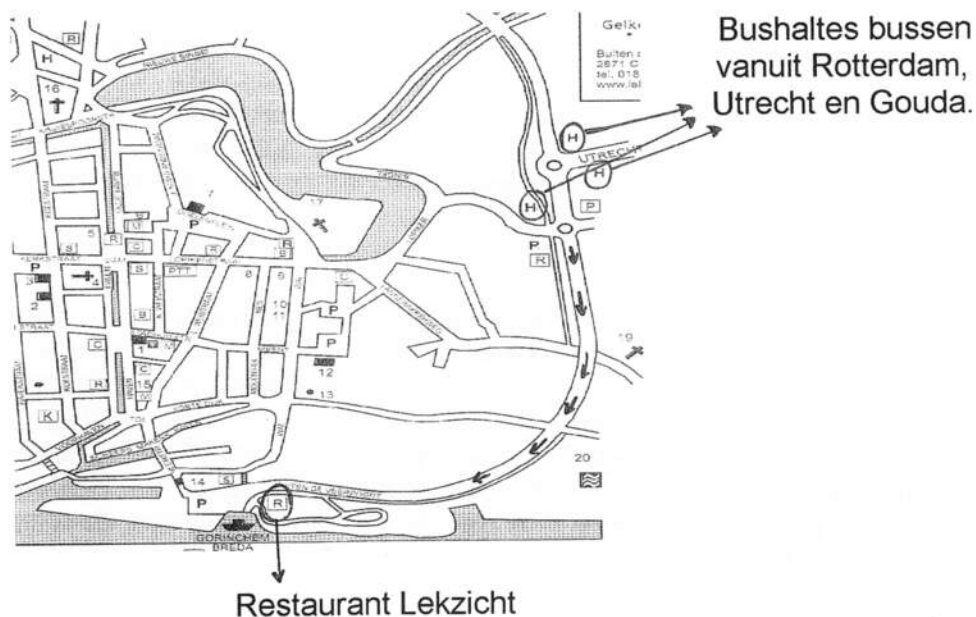
Restaurant Lekzicht is te bereiken met openbaar vervoer:

Vanuit Rotterdam, metrostation Capelse Brug, **lijn 195** van Rotterdam naar Utrecht via Schoonhoven, **vertrek om 10.08 uur van Capelse Brug**. Aankomst in Schoonhoven om ca. 10.38 uur.

Vanuit Gouda, station NS, **lijn 197** van Gouda naar Schoonhoven, **vertrek om 10.11 uur van station NS**. Aankomst in Schoonhoven om ca. 10.46 uur.

Vanuit Utrecht, centraal station, **lijn 195** van Utrecht naar Rotterdam via Schoonhoven, **vertrek om 10.12 uur van centraal station**. Aankomst in Schoonhoven om ca. 10.54 uur.

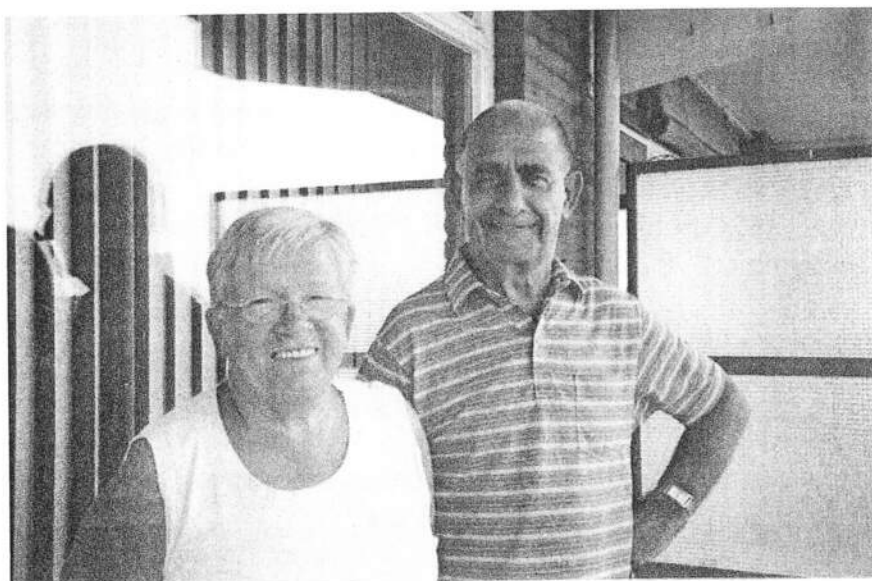
Zie onderstaande plattegrond voor route bushalte naar Restaurant Lekzicht.

Kamperen in Nederland: weer in?

Even terug naar maandag 16 juli van dit jaar; het kwik steeg tot boven de 25° à 30°, in menig zuidelijk oord tot boven de 40° Celsius.

En toen stonden stonden we voor een stille, groene bomenzee, waar roerloos "woonschepen" op dreven; het uitzicht vanuit de woonkamer van Cok en Annie Sparreboom, zeshoog in het Vlaardingse flatgebouw "De Buizerd". Onze redacteur Jan had op Rijnmond TV een reportage gezien over de camping met boerderij "Hoogkamer" aan de westkant van Vlaardingen gelegen, aan het Nivonpad en daar voerde ene Cok Sparreboom het woord. Aanleiding dus voor Jan om daar eens op af te gaan, en ik wilde best graag mee.

Nu moeten we eerst maar eens kennismaken met Cok en zijn vrouw. Dat Cok de echte Sparreboomgenen voordraagt, staat meteen vast; een flinke, lange man, sympathiek, met een stevig gezicht (*zal ik maar zeggen*). Zijn vrouw Annie, met een wat rond gezicht en een vrolijke lach, past daar prima bij. Op **bijlage 21** van onze stamboom staan in de 9e generatie Leendert en Marie J. Nieuwpoort { *nr. IXas* }, de grootouders van Cok. Hun op één na jongste zoon Pieter (*hun 15e kind*)

(*nr. Xdb*) en Maria P. v.d.Sluis worden de ouders van een dochter Maria J. (*Riet, die inmiddels 76 jaar is*) en een zoon Cornelis (*Cok, geboren op 10 augustus 1930*). Cok komt dus uit een tak die veel Sparrebomen heeft voortgebracht, maar we kunnen ons voorstellen dat hij in de leeftijd toch wel erg achteraan bij broers en zussen, en dat in zijn herinneringen de Nieuwjaarsvisites bij opa en oma Sparreboom vooral overdonderd waren.

Vader Pieter - geboren 4 oktober '1903- en zijn gezin woonden aanvankelijk in de Utenhagestraat, midden in Charlois, later in de Eben Haëzerstraat en tenslotte in de Voetjesstraat. De lagere school was in den Hartigstraat. Pieter werkte zijn hele leven als koperslager op de werf van Wilton Feyenoord in Schiedam, waar hij iedere dag op zijn fiets heen reed (*en weer terug*). In 1938 verhuisden ze naar Vlaardingerambacht, waar Pieter een huis had kunnen kopen, voor fl 7.000,- maar nee..... het werd toch weer een huur huis, voor fl 4,44,- per week. Cok ging naar de L.S. in het Burgemeester Visserspark, waar hij het tussen de Vlaardingse komuiten naar zijn zin had. Die hadden het soms knap te kwaad met

de uitspraak van de *h* (*net als in de Hans Anders reclame*), en als ze zeiden dat het "nie erg koud" was, dan vroor het bakstenen.

Hoewel Cok altijd van aanpakken wist, hij hielp na schooltijd groenteboer en bakker, had zijn vader toch gehoopt dat hij zou doorleren, vooral níet dat hij bij Wilton Feyenoord zou gaan werken. Maar ja, de oorlog brak uit en wisten wij daar eigenlijk veel van in mei 1940?. Juist toen logeerde zus Riet bij en tante in de Voetjesstraat en van Vlaardingerambacht gaat vader gewoon op de fiets en met de laatste pont, langs de Duitsers en gevechten heen, zijn dochtertje ophalen.....

Cok gaat naar de Ambachtsschool, leren voor automonteur:"chauffeur worden leek hem wel wat". Maar in 1944 breekt de spoorwegstaking uit en het onderwijs zakt in elkaar. Cok hielp toen bij een filiaal van de overbekende bakkersfirma (*Van der Meer en Schoep*). Maar de bakker wordt betrap op het stelen van twee balen meel en Cok mag in de zaak komen. En daar beleeft hij dus de aanvoer van puur wit Zweeds meel, waaruit de "hemelse" wittebroden werden gebakken: onvergetelijk: Op 5 mei 1945 komt Cok officieel in dienst bij V.d.Meer en Schoep, voor fl 5,- per week. Hij volgt er een cursus en bezit dan het diploma Brood en Banket.

Natuurlijk heeft de jongeman toch ook wel vrije tijd. Op zijn vijftiende wordt hij lid van de AJC (*Arbeidersjeugdcentrale, daar had onze familie meer leden bij*). In de weekenden gingen de jongelui naar kampen (*die echt wel méér omvatten dan spoorzoekertje en balletje trappen*). Met het bakkersbestaan ging dat niet samen en in 1947 verlaat Cok de bakkerij. Hij voelde wel voor het schildersvak, maar de test op het arbeidsbureau wees uit; timmerman, en dat was dat! In de oude gasfabriek van Kralingen werd hij opgeleid en in 1948 kwam hij bij zijn eerste baas in de bouw, waar hij alle soorten werk maar moest kunnen. Hij herinnert zich dat in die tijd vier zogenaamde Finse scholen werden gebouwd, helemaal van hout. Ze zijn nu allemaal verdwenen, afgebrand.

Oktober 1950: de dienst wacht! Gezien zijn lange, rechte gestalte wordt hij naar Arnhem gestuurd, waar hij bij het garderegiment Grenadiers en Jagers wordt opgeleid. Met tegenzin gaat hij, maar het werd een hardstikke leuke tijd. Voor het eerst werden er toen ook Nederlandse afdelingen in Duitsland gelegerd, waar hij met een Lee Enfieldgeweer leerde omgaan (*30 centimeter te ver naar links 40 centimeter te veel naar boven, dan raakte je het doel wel*). Dit regiment wordt altijd bij parades ingezet, en zo presenteerde ook Cok het geweer, toen koningin Juliana Eisenhouwer ontving op Schiphol. In februari 1952 kwam hij uit dienst, in september 1952 begon de periode van herhalingsopkomsten, vier jaar lang.

En nu komen we toe aan een heel belangrijk, maar tot nu nog verhuld talent van Cok, dat gecultiveerd werd door de jaren, en tot kunstzinnige passie voor zang en opera uitgroeide. En ja, een AJC-er zingt dan bij de Stem des Volks – Cok als tenor – en daar moet je niet te gering over denken.

De dirigenten hadden bekende namen: Jan de Waard (*heeft ook voor de televisie gedirigeerd*) en ook ook vooral Piet Struyk, die verscheidende koren leidde en van wie Cok veel geleerd heeft. Toen hij in Arnhem gelegerd was, kreeg hij zelfs avondpermissie om aldaar te kunnen oefenen. De socialistische strijdlieden waren dan wel de basis, maar daarnaast was er ook een ander repertoire, en daaraan heeft Cok zijn passie voor opera te danken. ±1982 verliet dirigent Struyk De Stem des Volks; hij bleef wel bij het Rotterdams Operakoor, en Cok ging met hem mee. Deze zomer is hij weer met zijn vrouw in Italië, in Verona, waar ze in de "arena" de jaarlijkse serie opera's volgen: nog mooier dan een uitvoering in Milaan! (*In zijn jongelingsjaren speelde Cok ook nog klarinet bij de Harmonie, maar dat betekende eigenlijk iedere dag oefenen.....*). Tja, en toen werd het moeilijk met zijn werk, en ja, hoor, dan komt Wilton-Feyenoord: de koperslagerij! Cok leert er van rechte pijpen kromme te maken (*zegt-ie*).

Cok houdt van aanpakken, dat hebben we al wel aangevoeld, vooral op gebieden waar ook zijn "hart" ligt. Via de AJC komt hij in het bestuur van het Instituut voor Arbeidersontwikkeling. Daar gaat hij organiseren: bijeenkomsten, fietstochten, busreizen, bijvoorbeeld naar het Natuurvriendenhuis in Leuven. In de strenge winter van 1963 verdedigde hij de Natuurvriendenboerderij de Hoogkamer in Vlaardingen tegen de plannen van de gemeente.

Intussen zat Cok nog bij Wilton, maar een jaar later kon hij aan de slag bij de in die tijd alom bekende Verzekeringsmaatschappij de Centrale (*vooral voor de kleine beurzen*). In de "oude tijd" betekende dat langs de adressen gaan om wekelijks / maandelijkse bedragen op te halen; nu is dat uitsluitend nieuwe verzekeringen sluiten. De verdiensten gingen bij de verzekeringsmaatschappij een stuk beter.

Hij heeft dit werk 26 jaar gedaan en werd dus wel een bekende persoonlijkheid. In de tijd van de bromfietsplaatjes was de kreet: "Joh, ga naar de camping, daar krijg je de goedkoopste verzekering van De Centrale."

Op die camping De Hoogkamer deed (*en doet, maar nu is het slot nabij*) Cok vrijwilligerswerk: NIVON-bijeenkomsten, dia-avonden enzovoort, maar dat gebeurt tegenwoordig niet meer. Hij was gewestelijk bestuurslid, voorzitter en landelijk bestuurslid van de Natuurvriendenhuisen. Met zijn kennis van wat er gedacht werd van laag naar hoog, kon hij vernieuwend werken. De totstandkoming van de belangrijke verbouwingen van Bergen (N-H) en Eerbeek (Gld) heeft hij veel bijgedragen. Het Eerbeekse toiletblok (het belangrijkste gebouw toch?) draagt zijn naam: Sparreboom, wat op een plaquette wordt verklaard.

In de AJC leerde je elkaar kennen. In onze oudere generatie Sparrebomen is zo, of door de kerkactiviteiten, menige verloving tot stand gekomen. Cok leerde Ina Walbeek uit Haarlem kennen in een landelijk kamp. In 1956 zijn ze getrouwd. Op 29 augustus 1959 werd hun zoon Erik geboren (staat nog niet in de bijlage). Deze werkt als gemeente-ambtenaar in Maassluis op de afdeling Welzijn. Hij heeft een dochter. Het huwelijk van Ina en Cok heeft de tijd niet doorstaan, in 1985 zijn ze gescheiden. In 1988 is Cok met Annie Rietdijk uit Vlaardingen getrouwd; ze kenden elkaar al jaren van het NIVON. Annie had al vier kinderen, en zo is het verklaarbaar dat beiden zich verheugen in het bestaan van zes kleinkinderen. Ja, Annie en Cok kunnen op een vol leven terugkijken en ze hopen er nog heel wat "avonturen" aan toe te voegen.

F.J. Sparreboom/ JS

In de PZC, Zeeland van vrijdag 2 mei 2003 werd het volgende stuk afgedrukt.

Fietstocht naar de Noordkaap

door Raymond de Frel

TERNEUZEN - Toegegeven, een beetje maf is hij wel. Opmerkingen in de lijn van 'Wat ga jij doen? Echt? Je bent gek!' klinken Bart Sparreboom (20) al lang niet meer vreemd in de oren. Die reacties zijn eigenlijk ook wel logisch, want wie gaat er nou in vredesnaam op de fiets van Amsterdam naar de Noordkaap? Juist, Terneuzenaar Bart Sparreboom.

door middel van deze fietstocht geld in te zamelen voor het Reumafonds."

Sparreboom en Van Dael vertrekken 10 juli vanaf het kantoor van het Reumafonds in Amsterdam en hopen een maand later op de plaats van bestemming aan te komen. Sparreboom: „We hebben ongeveer 125 kilometer per dag ingepland. Onze eindbestemming is

natuurlijk vooral van symbolische aard, want eigenlijk is er op de Noordkaap verder niet zoveel te beleven. De kans is zelfs groot dat het bij aankomst heel slecht weer is. We worden daar door vrienden opgehaald met een door een sponsor beschikbaar gesteld busje. Terugreizen met het vliegtuig bleek veel te duur. Nu hoeven we alleen maar de benzine te betalen."

Het duo is in de aanloop naar zijn tocht op zoek naar sponsors. Elke afgelegde kilometer vertegenwoordigt een waarde van twee euro. „Iedereen mag zelf bepalen hoeveel kilometer hij of zij sponsort. Als we de Noordkaap niet bereiken, krijgen iedereen zijn geld teruggestort aldus Sparreboom.

Meer informatie is te verkrijgen op www.fietsenvoorreuma.tk

Vorige zomer fietste Sparreboom al vanuit Zwitserland naar thuisstad Terneuzen. Puur voor de kick, voor de prestatie. „Ik ging helemaal alleen. Dat maakte de tocht extra zwaar, want ik moest iedere dag zelf eten koken en alleen mijn tent opzetten", vertelt de twintiger. Eenmaal thuis vergoedde het voldane gevoel echter alles en dus nam Sparreboom zich voor om zijn grenzen opnieuw te verleggen. Het noordelijkste punt van Europa is zijn volgende doel, maar hij ziet het dit keer niet zitten om 3500 kilometer alleen te fietsen.

Daarom plaatste hij een advertentie op internet. „Onder mijn eigen vrienden is er niemand met dezelfde tic, dus ben ik via de computer op zoek gegaan naar een metgezel. Ik reis nu samen met Rick van Dael, een jongen uit Eindhoven. Ik heb hem inmiddels een paar keer gezien, maar verder ken ik hem nog niet echt", zegt Sparreboom.

Extra motivatie

Om zijn fietstocht een extra tintje te geven, klopte de Terneuzenaar aan bij het Reumafonds. „Zij waren direct enthousiast, vooral vanwege de link met 'beweging'. Bovendien heeft mijn vader reuma. Dat was een extra motivatie om

Bart Sparreboom uit Terneuzen gaat met de fiets van Amsterdam naar de Noordkaap. Hij maakt er een sponsortocht van ten bate van het Reumafonds. foto Peter Nico

Op 14 juni 2003 is de dochter van
Walter en Mandy geboren.

Gita Sue Sparreboom

Wie kleine Gita graag wil zien,
wordt gevraagd even te bellen.
Op welke tijden er wordt gerust,
kunnen we je dan vertellen.

Gita Sue Sparreboom

Dochter van _:

Walter Amoud Sparreboom		en	Mandy Jacobs	
Zoon van:				
Leendert Sparreboom		en	Eveline Lubertha Aartsen	
Zoon van:				
Arend Sparreboom	1895-1986	en	Maria van Driel	1898-1983
Zoon van:				
Leendert Sparreboom	1859-1949	en	Maria Johanna Nieuwpoort	1861-1905
Zoon van:				
Klaas Sparreboom	1826-1859	en	Cornelia van der Graaf	1833-1905
Zoon van:				
Pieter Sparreboom	1792-1859	en	Geertruy Moog	1794-1857
Zoon van:				
Leendert Sparreboom	1763-1821	en	Klazina van den Berg	1764-1852
Zoon van:				
Pieter Sparreboom	1716-1789	en	Klaartje Huijzer	1727-1809
Zoon van:				
Jan Pietersz. Sparreboom	1662-1735	en	Geertruy van Mullum	1683-1770
Zoon van:				
Pieter Jan Arentsz.	1602-	en	Jannigje Roocke	-1705
Zoon van:				
Jan Adriaensz.	1570-1625	en	Haesge Pietersdr.	1570-1631
Zoon van:				
Adriaen Adriaensz.	1540-	en	N.N.	

Familieberichten

Geboren, te Huissen 14 juni 2003 Gita Sue Sparreboom, zie elders in dit blad.

Overleden op 3 april 2003, Louise Sparreboom Roozemon, weduwe van Pleun Sparreboom, eerder weduwe van Adriaan de Visser. Zij werd ruim 96 jaar.

Overleden omstreeks 10 oktober 2002, G. Kortekaas, ex-vrouw van Jaap Sparreboom te Meppel.

Getrouwd te Oud-Beijerland op 19 juni 2003 Rudolf Sparreboom en Wilma Simone Krijgsman

Op 19 juni 2003
om 10.00 uur
Wilma Krijgsman
en
Rudolf Sparreboom
elkaar in het
in het Oude Raadhuis
te Oud-Beijerland.

Met verdriet vernamen wij dat onze collega
HELGA SPARREBOOM

op 17 juni is overleden.

Wij herinneren Helga als een fijne collega
die tot het laatst toe positief in het leven
stond.

Wij wensen haar man en kinderen veel
sterkte met het verwerken van dit verlies.

TPG Post Rayon Rotterdam
Collega's TPG Post vestiging Keyenburg

Geef mij de rust om te aanvaarden
wat niet kan worden veranderd.

Voor ons toch nog onverwachts is van ons heenge-
gaan mijn lieve vrouw, onze moeder, schoonmoe-
der, groot- en overgrootmoeder

ELIZABETH (BETS) SPARREBOOM - VAN RIJS
in de leeftijd van 84 jaar.

I. Sparreboom
Nel en Rinus
Kees
Truus en Jan
Jopie en Johan
kleinkinderen
en achterkleinkinderen

18 augustus 2003

Geen bloemen - Geen toespraken.

De begrafenis zal plaatsvinden vrijdag 22 augustus,
14.00 uur op de oude begraafplaats "Rusthof",
Lagendijk 50 te Ridderkerk.

Van 13.15 tot 13.45 uur is er gelegenheid tot condo-
leren en afscheid nemen in het rouwcentrum "Vre-
dehof", Lagendijk 114 te Ridderkerk.

Algemene kennisgeving

Overleden is

MARTIJNTJE HOMMES-SPARREBOOM

* Rotterdam, 13 november 1917
† Maarssen, 23 april 2003

De crematieplechtigheid heeft inmiddels
plaatsgevonden.

Correspondentieadres:
M. M. van Noort-Hommes

Voor uw blijk van medeleven en deelneming, mij
betoond na het overlijden van mijn lieve man

ADRIE VERVEER

betuig ik mijn hartelijke dank.

Het heeft mij goed gedaan en ik heb het zeer gewaar-
deerd.

C. Verveer - Sparreboom

2982 CG Ridderkerk, maart 2003

Een avontuurlijk safaripark in Florida.

Tijdens onze vakantie naar Florida in 2001 hebben wij beleefd hoe avontuurlijk een bezoek aan een safaripark kan zijn. We hadden er al twee weken in een hotel in Orlando opzitten en voor onze laatste week hadden we een camper besteld. Zo'n kolos van bijna acht en een halve meter. Op weg naar Miami hadden we op de kaart een safaripark ontdekt en het leek ons wel wat om een Amerikaanse versie van "de Beekse Bergen" te bekijken.

Zo gezegd, zo gedaan en het park lag mooi op onze route. De optie om met 'de eigen auto' (de camper dus) in het park rond te rijden sprak ons niet erg aan (je weet tenslotte maar nooit), dus we informeerden naar de safaribus-tour. Er bleek nog een andere optie, namelijk het huren van een MPV voor de rondrit. Dit is een soort zes-persoons luxe busje, voorzien van airconditioning, luxe stoelen, veel ruimte en een cassetespeler voor het bandje met gesproken uitleg bij elke sectie van het park. De keuze voor deze optie was snel gemaakt en vorstelijk begonnen we aan ons avontuur.

Met behulp van het bandje volgden we de route langs antilopen, leeuwen, en nog andere dieren. Het bandje begon te vertellen over apen en neushoorns, maar waar we ook keken, die waren er niet. Het bandje bleek ergens vastgelopen en automatisch omgedraaid. Een beetje verdwaald in het verhaal hebben we geprobeerd de draad weer op te pakken, maar echt succesvol was dat niet. De route zelf was wel erg mooi en we besloten het bandje maar te laten voor wat het was. Bij de leeuwen hadden we drie wagens van het park gezien en de bewakers / verzorgers hadden alle aandacht voor deze prachtige dieren die heerlijk in de schaduw van de bomen lagen te slapen. Het was tenslotte veel te warm om iets actief te doen. Gelukkig hadden wij airco in de auto. Onze tocht vervolgde langs een kudde waterbuffels die heerlijk verkoeling zochten in één van de vele watertjes op het terrein. Toen begon het..... De motor die heerlijk stond te snorren begon een vreemd geluid te maken, alsof er iets zachtjes aanliep. Er was ook een soort zacht borrelend geluid. Aangezien we de laatste paar minuten meer stil gestaan hadden besloot ik rustig verder te rijden, zodat de motor wat koeling zou krijgen. Het leek te helpen. Toch een beetje ongerust reden we door, maar het vreemde geluid werd harder. We besloten de auto stil te zetten op de weg en te wachten op hulp. We hadden al enige tijd geen andere auto's gezien. De weinige andere bezoekers die we in het begin van het park hadden gezien, waren nu ver van ons vandaan. In een nederlands safaripark staan voor dit soort gevallen borden met tekst in de trent van: "In geval van pech; toeter 3 maal, verlaat niet de auto, er komt iemand naar u toe". Daar werkte dat dus niet..... Na meerdere pogingen kwam er nog steeds niemand (geen personeel, geen andere bezoekers). Wel werd het steeds warmer, nu de airco ons niet meer verkoelde. Uitstappen was echter geen optie. Na enige tijd en een behoorlijk opgelopen temperatuur was de beste optie om te proberen te starten en dan maar te zien hoe ver we konden komen. Ooit met 80 km/u door zo'n safaripark geraced? Nou, wij dus wel! Die auto begon meer en meer (tegen) te sputteren en gelukkig zagen we toen een auto bij een olifantenverblijf. De man die erbij hoorde had de radio erg hard staan, maar hoorde ons toch al na zo'n 5 minuten toeteren en roepen. Zodra we hem duidelijk hadden gemaakt dat we een probleem hadden, spoedde hij ons te hulp. Met zijn auto, die van een opgeroepen collega en de inmiddels ook aangerukte safaribus maakten ze een kring rond onze auto (geen dier in velden of wegen te bekennen), zodat we "veilig" konden overstappen. Zo beleefden we het laatste deel van de tour toch nog in de bus. Bij de verhuurbalie kregen we tien maal, nee honderd maal "sorry". En of we ons geld terug wilden.....? We hadden het geheel echter zo amusant gevonden dat we het er maar bij gelaten hebben. Bovendien waren we net (op de laatste dag in Disney World, Orlando) verloofd, dus voor ons kon het niet meer stuk. Zo avontuurlijk kan dus een safari zijn.

Rudolf en Wilma.

Langs deze weg willen we Kees Sparreboom bedanken voor de prachtige tekening die hij gemaakt heeft voor onze trouwkaart.

Van de redactie

In het aprilnummer schreef de redactie (Kees Sparreboom uit Spijkenisse) het volgende: "Ik heb het blad altijd (na Frieda uiteraard) met veel plezier een gezicht gegeven, maar het werd de hoogste tijd dat er een nieuwe, een frisse wind ging waaien. Natuurlijk zijn Dana (Joy) en ik bereid kopij te blijven leveren, maar als Jan anders beslist; even goede vrienden. (Jan en ik waren op de middelbare school trouwens klasgenoten)".

Graag wil ik naar aanleiding van deze tekst enkele opmerkingen maken. Bij het samenstellen van het zomernummer dacht ik steeds aan de woorden "een nieuwe, een frisse wind ging waaien". Bij het doornemen van de kopij kwam ik enkele artikelen tegen, die naar mijn mening aansloten bij deze woorden. Ook schreef hij "natuurlijk zijn Dana (Joy) en ik bereid kopij te blijven leveren, maar als Jan anders beslist; even goede vrienden". Hierop reageer ik met de woorden dat ik niet anders beslis, want ik wil graag deze kopij hebben.

Ik hoop dat u begrijpt dat deze woorden over het leveren van kopij een diepere betekenis hebben. Uiteraard mag u van mij verwachten, dat ik activiteiten ontplooi om ook in de toekomst een interessant familieblad te mogen blijven samenstellen.

Mijn mening is namelijk dat ook u hieraan kunt meehelpen. Uiteindelijk zijn wij allemaal familie van elkaar en is het dan niet leuk om dingen in uw eigen familiekring gebeuren aan een ander familielid middels het familieblad te laten weten. Heeft u moeite om dit schriftelijk te doen, bel mij dan [REDACTED] of stuur mij een email [REDACTED]. Ik neem dan contact met u op om te overleggen welke stappen wij moeten ondernemen om uw verhaal in ons familieblad te krijgen. Ik reken op uw medewerking.

Ook wil ik Kees nog bedanken voor het meekijken over mijn schouder naar dit nummer.

'Aan de deur werd veel gekocht... Rotterdamse

ONS TOEGEZONDEN DOOR
WIM SPARREBOOM UIT ALBLASSERDAM
(RED.)

Het is nu nog maar moeilijk voor te stellen; de bakker, de slager en de groenteboer die bij u op de stoep staan om hun waar aan te bieden. Om nog maar te zwijgen van de waterstoker, de olieboer en de tapijtenklopdienst. Het gebeurde, nog niet eens zo heel lang geleden. Middenstanders stuurden hun verkopers er met grote karren op uit om hele wijken in hun dagelijkse levensbehoeften te voorzien. Kortom: Aan de deur werd veel gekocht. Dit is dan ook de naam van de tentoonstelling over de huis-aan-huisverkoop in Rotterdam in de periode van 1945 tot 1970. Deze is te zien in museum De Dubbelde Palmboom.

Tekst: Jochem Davidse

Kletterende hoeven van de paarden van de voddendoer in de straat, de bel van de bakkerskar en het geschreeuw van de visboer; voor de oudere Rotterdammer zijn het bekende geluiden. In het tijdperk van voor de grote supermarkketen trokken middenstanders er op uit met paard en wagen, de hondenkar of de fietscarrier (bakfiets). "Aan de deur werd veel gekocht" probeert met woord, beeld en talloze authentieke voorwerpen de bezoeker een beeld te geven van de "ambulante handel" van weleer. Ook hebben

straathandel door de eeuwen heen

de samenstellers beslag weten te leggen op oud filmmateriaal, waarop de bezoeker kan zien hoe de melkboer van de CO-OP en andere huis-aan-huisverkopers, hun werk deden. De tentoonstelling is ruim opgezet, de samenstellers hebben hun best gedaan om een sfeer neer te zetten die de bezoeker meeneemt naar de na-oorlogse jaren. Het idee van de tentoonstelling is afkomstig van beeldend kunstenaar en gastconservator van het Historisch Museum Rotterdam, Marcelle van Bommel. De interviews die zij het afgelopen jaar had met Rotterdamse huis-aan-huisver-

ferelen op straat. En ook tegenwoordig zijn er nog mensen die er hun brood mee verdienen. Glazenwassers en schoorsteenvegers komen nog steeds aan de deur, zij het meestal op afspraak. Maar de echte huis-aan-huisverkoop, zoals die er jaren geleden volop was, is inmiddels zo goed als verdwenen. Net na de Tweede Wereldoorlog was het echter nog heel normaal dat een Scheveningse vis-

Berkel's Melk en de CO-OP. Supermarkten waren er niet en ook hadden mensen geen koelkast of vrieskast waarin zij hun verse waar konden bewaren. Mensen moesten dus elke dag vers brood, groenten en melk inkopen. Voor de verkopers was het vaak hard werken. Ze werkten van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, en in weer en wind op de Rotterdamse straten. Sommigen werkten zelfs zeven dagen per week en hadden meerdere baantjes. Zij brachten bijvoorbeeld 's morgens met de fietscarrier het brood van bakkerij Van der Meer & Schoep rond, om na het middaguur weer met andere koopwaar langs de deuren te gaan. Maar de meesten van hen hielden van hun werk, men was de hele dag buiten en had veel contact met de buurtbewoners.

Net na de Tweede Wereldoorlog was het nog heel normaal dat een Scheveningse visvrouw aan de deur de vis verkocht en hem ter plekke schoonmaakte

kopers van toen, zijn gebundeld in een boek dat dezelfde naam draagt als de tentoonstelling. Straathandel is een verschijnsel dat eeuwenoud is. Er bestaan zelfs tegeltjes uit de zestiende eeuw met afbeeldingen van handelsta-

wrouw aan de deur de vis verkocht en hem ter plekke schoonmaakte. Ook andere handelaren vierden na de oorlog nog altijd hoogtijdagen. Voor hun zuivelproducten waren gezinnen aangewezen op de mobiele diensten van de Rotterdamse Melk Inrichting, Van

Op de tentoonstelling staat onder meer een oude hondenkar. Een foto boven de kar illustreert hoe het er destijds aan toe ging. Eigenlijk was dit in de opbouwjaren van 1945 tot in de jaren vijftig al uit de tijd. Maar de mensen hadden geen cent en moesten ►

roeien met de riemen die ze hadden. Pas jaren later werd het verboden om op deze manier met honden te werken, maar voor die tijd maakten mensen dankbaar gebruik van hun viervoeters. Naast de hondenkar staat een oude kar van de scharensleep en even verderop het vervoermiddel van ijzerhandel Willem de Bruin. Bij elk van de te bezichtigen voorwerpen staat een bordje met daarop een fragment uit de interviews van Marcelle van Bommel.

De mensen die aan het woord komen zijn dus de mensen die daadwerkelijk al die deurbel-

van de huisvrouw, de keuken is het zwaartepunt van dit terrein...." De vrouw was elke dag in haar huishouden te vinden, terwijl de man des huizes de kost verdiende. Verkopers konden dus op elk moment van de dag aanbellen.

Maar de tijden veranderden. In de opbouwjaren verzezen uitgestrekte nieuwbouwwijken ver buiten de binnenstad. Deze wijken waren voor de huis-aan-huisverkopers moeilijk te bereiken. Maar de middenstanders lieten zich niet snel uit het veld slaan en probeerden halsstarrig met de moderne tijden mee te

den zij. Dit natuurlijk tot groot ongenoegen van de huisvrouwen, die het op hun beurt vertikten zelf met de flessen melk te gaan lopen leuren. Eén en ander leidde tot "Het Melkprobleem" van 1958. Diversen compromissen werden door de beide partijen van tafel geveegd, en uiteindelijk werd de melk twist in het voordeel van de zuivelboeren beslecht.

Toch bleven het moeilijke tijden voor de ambulante handel. In 1955 opende Albert Heijn zijn eerste filiaal in Rotterdam, wat

len van zoveel jaar geleden hebben beroerd. Zo laat het museum de Rotterdamse straat-handel van toen weer even leven, en krijgen bezoekers geen gortdroge opsomming van feiten voorgeschoteld.

Maar om zich een goed beeld van de straat-handel van toen te kunnen vormen moet men ook het één en ander weten van hoe het dagelijks leven van het gemiddelde Rotterdamse gezin er destijds uitzag. De samenstellers van "Aan de deur werd veel gekocht" hebben een pamflet weten te bemachtigen van de Communistische Partij Nederland. Daarop staat een lijst van wat een gezin, met een gemiddeld inkomen en twee kinderen, per week kwijt was aan de dagelijkse levensbehoeften. Van de huur van de woning (6 gulden) tot de reparatie van schoenen (3 gulden en 75 cent). Als alles betaald was bleef er maar weinig over voor een pleziertje. "Prijzen omlaag, lonen omhoog", was dan ook de slogan van de communisten vlak na de oorlog. Even verderop is een keukentje te zien uit de jaren vijftig. Op het bordje ernaast staat de volgende tekst te lezen, afkomstig uit de "nieuwe" Prisma huishoud-encyclopedie van lang geleden: "De woning is het werkterrein

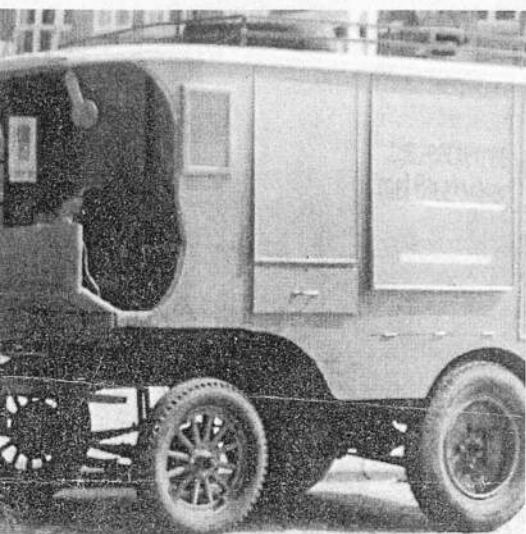
gaan. Zo deed de "ijzeren hond" zijn intrede. Dit gemotoriseerde vervoermiddel was geschikt voor langere afstanden en had veel laadruimte. Vooral de grotere zuivelhandels maakten er gebruik van. Ook dit stukje nostalgie is op de tentoonstelling te bewonderen. Maar niet alleen de ligging van de nieuwe wijken was een probleem. Het betrekkelijk nieuwe fenomeen van hoogbouw was een volgend obstakel voor de huis-aan-huisverkopers. Slechts bij enkele flats had men bij de bouw ervan rekening gehouden met de mobiele verkopers, door de galerijen breed genoeg te maken voor hun karren. Bij de overige hoogbouw moesten de handelaren met hun koopwaar de trappen op sjouwen. En sjouwen, dat deden ze al genoeg, zo oordeel-

tevens het eerste in Nederland was. De huisvrouwen stonden aanvankelijk wat sceptisch tegenover wat ze noemden "de tactiek van de verleiding". Zij waren bang dat de goed gevulde schappen van meneer Heijn, hen ertoe zouden verleiden veel meer in te slaan dan zij gewoonlijk deden. Maar deze houding hield niet lang stand. De economie begon weer te draaien en de mensen hadden inmiddels meer te besteden. Veel huisvrouwen gingen voor het uitgebreide aanbod van (luxe) producten overstag. Andere vrouwen gingen zelf aan het werk nu de banen voor het oprapen lagen. De positie van de huis-aan-huisverkopers wankelde. De opkomst van een wonderbaarlijk stukje techniek was voor hen een volgende tegenvaller. In 1947 had slechts

Het betrekkelijk nieuwe fenomeen van hoogbouw was een obstakel voor de huis-aan-huisverkopers. Slechts bij enkele flats had men bij de bouw ervan rekening gehouden met de mobiele verkopers, door de galerijen breed genoeg te maken voor hun karren

twee procent van de bevolking een koelkast in huis, vijftien jaar later lag dat percentage al op twintig procent. Huisvrouwen konden nu bij de supermarkt verse produkten aanschaffen voor een hele week. Het winkelen, zoals wij dat vandaag de dag kennen, deed zijn intrede. Veel mensen zaten niet meer te wachten op de ambulante bakker en zijn collega's. Deze kwamen op voordeuren dan ook steeds vaker de sticker tegen met het opschrift: "Aan de deur wordt niet gekocht". Het betekende het einde van de bloeiende straathandel. Daar kwam nog bij dat de over-

heid steeds meer eisen ging stellen aan de straatventers. Zo moesten zij bijvoorbeeld in het bezit zijn van een middenstandsdiplooma. Veel van hen haakten af. Sociale zekerheid speelde daarbij ook een rol. De meeste verkopers hadden geen contract en hoefden bij ziekte dus niet te rekenen op financiële bijstand van hun werkgever. In een periode waarin zoveel ander werk voor handen was, koos het merendeel eieren voor het geld, en zocht een andere werkgever om daar in loondienst te treden. De teloorgang van een grote beroepsgroep wordt het beste vertolkt door de cijfers van het aantal "ventvergunningen" dat door de jaren heen is afgegeven door de gemeente Rotterdam. Dit aantal liep terug van bijna drieduizend in 1945 tot nog geen dertienhonderd in 1969. Om de vergelijking door te trekken; in het jaar 2000 werden 134 ventvergunningen verstrekt.

"Aan de deur werd veel gekocht" is een sfeervolle overzichtstentoonstelling van huis-aan-huishandel in Rotterdam. Voor de oudere bezoeker zal het vooral een feest van herkenning zijn, en de jongere bezoekers zullen zich vooral verbazen. De tentoonstelling loopt nog tot het einde van dit jaar. ◀

3. Cornelis, geb. Barendrecht 5-7-1843, overl. Barendrecht 11-7-1845.
4. Martha, geb/doop Barendrecht 8/31-12-1845, overl. Barendrecht 9-12-1847.
5. Martha, geb. Barendrecht 30-11-1848, overl. Barendrecht 11-12-1848.
6. Maarten, geb. Barendrecht 4-10-1851, overl. Ridderkerk 17-3-1933.
7. Alida, geb/doop Barendrecht 21-5/17-6-1854.

VII aj Petronella Sparreboom, geb. Rhoon 23-12-1812, overl. Barendrecht 2-6-1872, tr. Barendrecht 15-5-1848 Herbert **Alting**, geb. Hagestein 8-10-1821, arbeider, zn. van Jacob Alting en Elisabeth Sielen.
 Uit dit huwelijk:

1. Martha, geb. Barendrecht 23-5-1844.
2. Elisabeth, geb. Barendrecht 14-12-1848, overl. Rotterdam 7-1-1926.
3. Lijntje, geb. Charlois 16-9-1852, overl. Rhoon 26-11-1858.

hier begint bijlage 29.

VIII ax Maarten **Sparreboom**, geb. Barendrecht 26-8-1837, landbouwer, koopman, overl. Barendrecht 10-7-1904, tr. Barendrecht 4-8-1864 Pieterella Bastiana Visser, geb. Barendrecht 13-10-1844, overl. Barendrecht 17-12-1916, dr. van Bastiaan Visser en Maria de Raadt.
 Uit dit huwelijk:

1. Bastiaan, geb. Groote Lindt 28-11-1864, overl. Barendrecht 30-7-1865.
2. Maria, geb. Groote Lindt 15-3-1866, overl. Barendrecht 6-6-1866.
3. Maria, geb. Barendrecht 26-5-1867, winkelierster, overl. Barendrecht 31-1-1945.
4. Hendrik, geb. Barendrecht 26-9-1868, volgt IX bj.
5. Bastiaan, geb. Barendrecht 15-2-1870, volgt IX bk. (zie bijl.30)
6. Leendert, geb. Barendrecht 19-7-1871.
7. Lena, geb. Barendrecht 12-5-1873, winkelierster.
8. Bastiana Petronella, geb. Barendrecht 18-4-1875, volgt bl.
9. Pietronella Bastiana, geb. Barendrecht 20-7-1878.
10. Lijntje, geb. Barendrecht 17-11-1879, overl. Barendrecht 8-2-1882.
11. Marius, geb. Barendrecht 1-3-1881, overl. Barendrecht 27-8-1881.
12. Martha Willemina, geb. Barendrecht 2-7-1882, huishoudster overl. Rotterdam 9-4-1964.
13. Willemina Martha, geb. Barendrecht 20-4-1884, volgt IX bm.
14. Marius, geb. Barendrecht 27-8-1885, volgt IX bn. (zie bijl.30)
15. Maartje, geb. Barendrecht 30-12-1886, overl. Barendrecht 25-1-1947.

IX bj Hendrik **Sparreboom**, geb. Barendrecht 26-9-1868, koopman, overl. Barendrecht 15-12-1943, tr. Barendrecht 20-5-1897 Klaartje van der Leer, geb. Barendrecht 28-1-1876, overl. Barendrecht 7-2-1969, dr. van Arie van der Leer en Adriaantje den Otter.
 Uit dit huwelijk:

1. Pieterella Bastiana, geb. Barendrecht 15-2-1898, overl. Rotterdam 1-1-1978, tr. Barendrecht 1-6-1922 Pieter Jan **Boonstoppel**, geb. Rotterdam 15-7-1896, tuinder, overl. Rotterdam 3-9-1972, zn. van Johannes Cornelis Boonstoppel en Josina Baris.
2. Arie, geb. Barendrecht 30-9-1899, landbouwer, overl. Barendrecht 7-12-1987, tr. Hendrik Ido Ambacht 4-5-1938 Klaartje Kluit, geb. Hendrik Ido Ambacht 29-7-1902, overl. Barendrecht 18-8-1989, dr. van Pieter Kluit en Teuna Maaskant.
3. Maarten, geb. Barendrecht 30-11-1900, landbouwer, overl. Rotterdam 17-8-1993.
4. Adriaantje, geb. Barendrecht 17-6-1902, volgt X eg.
5. Bastiaan Hendrik, geb. Barendrecht 10-1-1904, landbouwer, overl. Barendrecht 27-9-1986, tr. Barendrecht 18-5-1933 Niesje Maria van der Jagt, geb. IJsselmonde 24-4-1911, overl. Barendrecht 17-7-1993, dr. van Pieter van der Jagt en Maaike Jannetje Lems.

6. Maria Helena, geb. Barendrecht 9-5-1905, overl. Rotterdam 15-6-1996.
7. Willem, geb. Barendrecht 19-8-1906, volgt X eh.
8. Helena Maria, geb. Barendrecht 14-3-1910, volgt X ei
9. Hendrik, geb. Barendrecht 22-1-1913, volgt X ej.
10. Klaartje, geb. Barendrecht 17-7-1914, volgt X ek.
11. Lijntje Pieterella, geb. Barendrecht 4-2-1917, volgt X el.

X eg Adriaantje Sparreboom, geb. Barendrecht 17-6-1902, overl. Gorinchem 9-6-1991, tr. Barendrecht 23-5-1929 Huibert **Keller**, geb. Dubbeldam 5-7-1895, landbouwer, overl. Werkendam 11-7-1981, zn. van Johannes Keller en Elizabeth Smaal.

Uit dit huwelijk:

1. Elizabeth, geb. 5-2-1931, tr. F. Bax.
2. Hendrik, geb. Almkerk 23-5-1934.
3. Johannes, geb. 4-10-1935, tr. G. Poorter.
4. Klara A., geb. 25-12-1936, tr. B. Koekoek.
5. Huibert, geb. 26-11-1939, tr. M.E. van Helden.

X eh Willem **Sparreboom**, geb. Barendrecht 19-8-1906, landbouwer, overl. Rotterdam 17-1-1996, tr. Barendrecht 21-9-1938 Bastiaantje Neeltje Kranenburg, geb. Rotterdam 21-9-1910, overl. Barendrecht 14-1-1977, dr. van Daniël Kranenburg en Maria Antonia Landsmeer.

Uit dit huwelijk:

1. Hendrik, geb. Barendrecht 30-1-1941, landbouwer.
2. Daniël, geb. Barendrecht 24-5-1947, volgt XI et.
3. Willem, geb. Barendrecht 20-8-1951, volgt XI eu.

XI et Daniël **Sparreboom**, geb. 24-5-1947, tuinder, tr. Barendrecht 12-12-1972 Annie Nellie de Koning, geb. Barendrecht 2-2-1947, dr. van Jacob de Koning en Cornelia Hanna van Prooijen.

Uit dit huwelijk:

1. Willem Jacob. geb. Rotterdam 10-3-1976.

XI eu Willem **Sparreboom**, geb. Barendrecht 20-8-1951, tuinder, tr. Heinenoord 23-9-1976 Aaltje Maria de Vlieger, geb. Heinenoord 31-7-1957, dr. van Marius Adriaan de Vlieger en Martijntje Adriana van Rij.

Uit dit huwelijk:

1. Bastiaantje Neeltje, geb. Barendrecht 23-7-1980.
2. Martijntje Adriana, geb. Barendrecht 26-4-1984.

X ei Helena Maria Sparreboom, geb. Barendrecht 14-3-1910, overl. Dordrecht 27-11-1988, tr. Barendrecht 21-10-1936 Gerard **Mol**, geb. Rotterdam 30-12-1911, landbouwer, overl. Dordrecht 28-2-1987, zn. van Pieter Cornelis Mol en Wilhelmina Hillegonda van der Sijs.

Uit dit huwelijk:

1. Pieter Cornelis,, geb. Hendrik Ido Ambacht 4-3-1939.
2. Hendrik, geb. Hendrik nIdo Ambacht 3-5-1942.
3. Wilhelmina Hillegonda. Geb, Hendrik Ido Ambacht 23-12-1944.

X ej Hendrik **Sparreboom**, geb. Barendrecht 22-1-1913, fruitteler, overl. Barendrecht 11-5-2001, tr. Barendrecht 16-4-1947 Adriana Pieterella de Winter, geb. Pernis ca. 1917, dr. van Arend de Winter en Klasina de Waard.

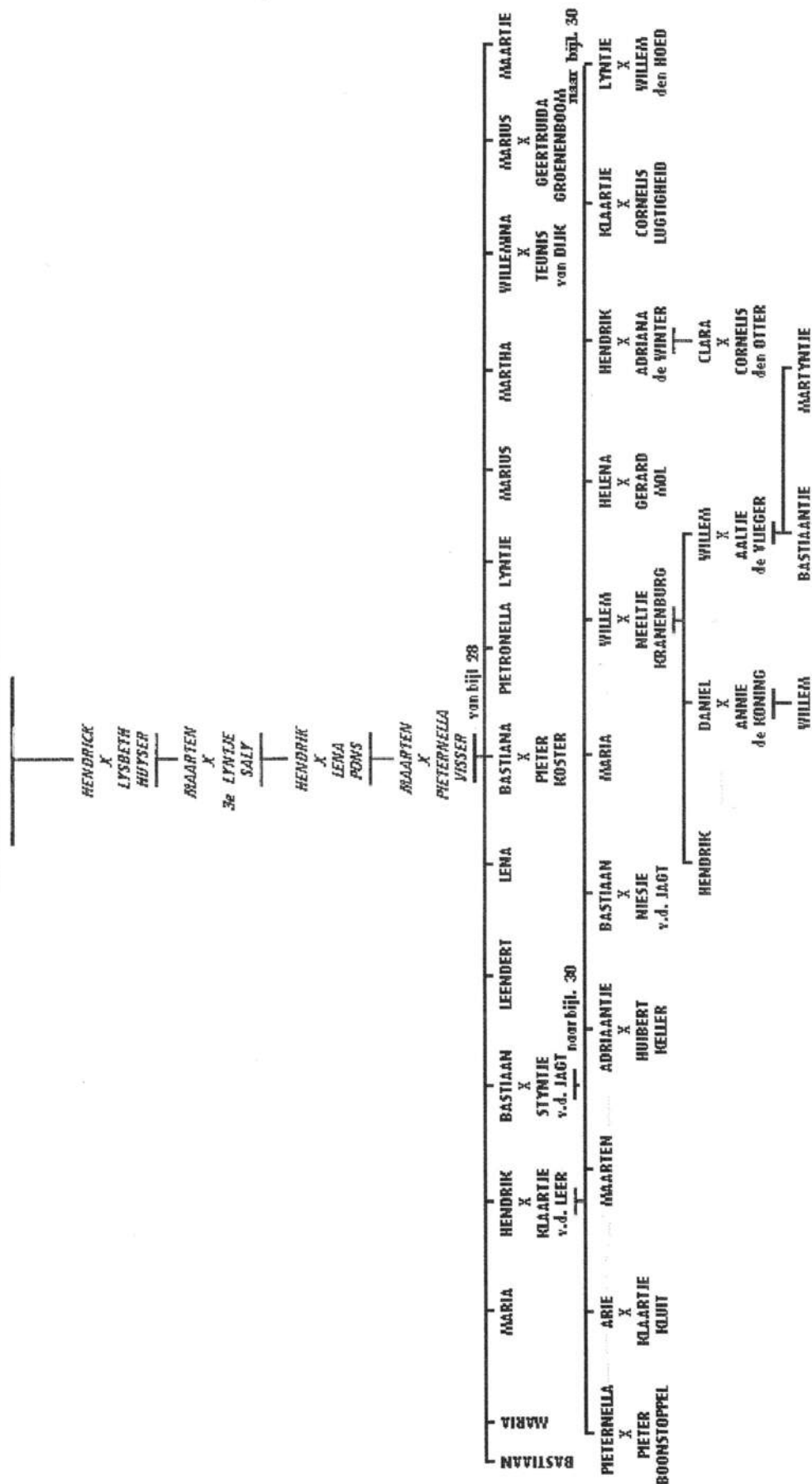
Uit dit huwelijk:

1. Clara Klazina, geb. Barendrecht 20-2-1948, overl. Barendrecht 20-6-1972, tr. Cornelis W. **den Otter**, geb. 8-9-1948.

X ek Klaartje Sparreboom, geb. Barendrecht 17-7-1914, overl. Delft 29-4-1989, tr. Barendrecht 12-5-1938 Cornelis Pieter **Lugtigheid**, geb. Delft 9-8-1906, melkhandelaar, overl. Delfgauw 14-1-1989, zn. van Phillipus Lugtigheid en Grietje van Leeuwen.

Uit dit huwelijk:

IAN PIETERSZ. X GEERTRUY HENDRICKS VAN NULLEN

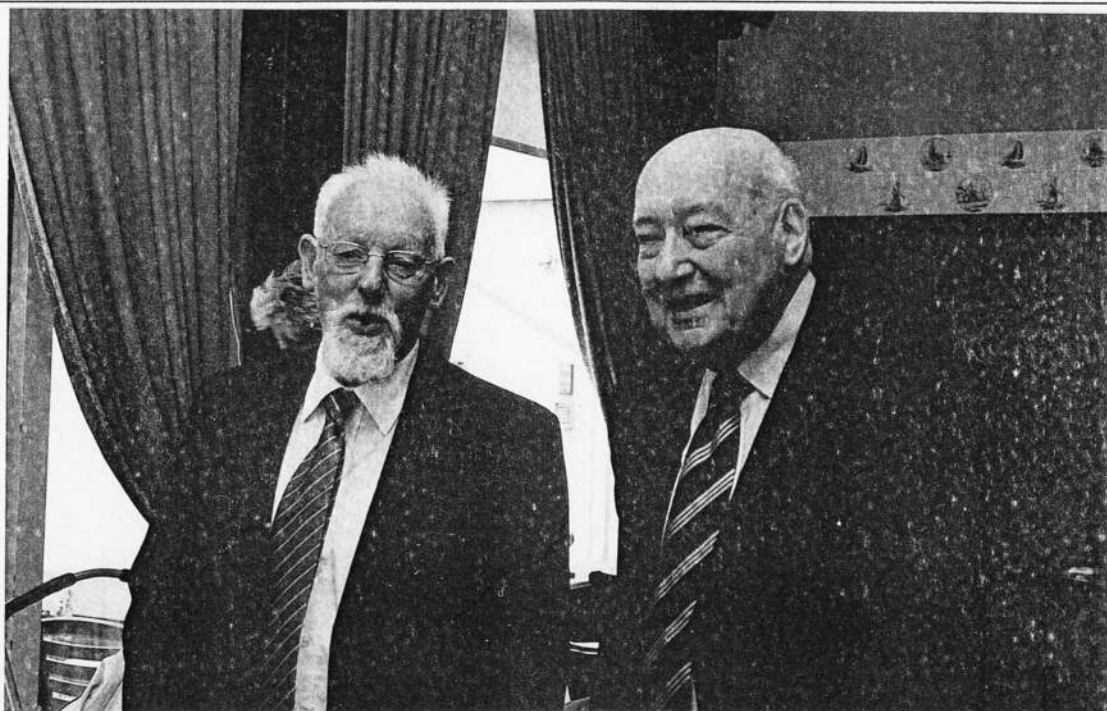
Een Sparreboom in 's Gravenzande
 vond naakt op het naaktstrand een schande.
 Vier keer in de week
 keek hij en hij keek
 tot dat hij zijn billen goed brandde.

Familieblad Sparreboom

Jaargang 14 afl. 3

December 2003

Deze foto is gemaakt op de familiedag van zaterdag 4 oktober jl., onze genealoog Jan Sparreboom en onze ere-voorzitter Gerrit Sparreboom.

Kerstnummer met o.a.

Van de voorzitter – Verslag familiedag 2003 in woord en beeld –
Artikel Oude Vrouw – Familieberichten –
Spreek Loesje uit Straat Magazine – Schrijverscafé uit Straat Magazine-
Genealogie – Limerick.

Familiestichting Sparreboom (opgericht 26 januari 1990)

Ere-Voorzitter Gerrit Sparreboom

BESTUUR:

Voorzitter: Trudy Schipper-Sparreboom

Secretaris: Ingrid Sparreboom

Penningmeester: Fred Sparreboom

Genealoog: Jan Sparreboom

Alle genealogische gegevens vallen onder verantwoording van de genealoog Jan Sparreboom, tenzij anders vermeld.

Redactie
Familieblad: Jan Sparreboom

Verzending: Fred Sparreboom

Dit Familieblad is het orgaan van de Familiestichting Sparreboom en wordt gratis verstrekt aan de donateurs.

Nieuwe donateurs kunnen zich opgeven bij de secretaris en hun donatie overmaken op gironr. 2792447 t.n.v. Familiestichting Sparreboom (€ 14,-- (f. 30,--) onder vermelding van naam en adres.

Van de voorzitter

Weer loopt een jaar ten einde. De tijd lijkt soms ongelooflijk snel te gaan. Hij gaat meestal veel sneller dan wij wel zouden wensen. Daarom is het goed dat er in een jaar een aantal ijkpunten zit. Kerstmis is voor velen, ook voor mij, zo'n belangrijk ijkpunt. Ondanks de drukte waarmee de kerstdagen meestal gepaard gaan, geeft deze periode van het jaar ons toch vaak een gevoel van rust. Wellicht ontstaat die rust juist door de traditionele gebruiken die in elk gezin juist rond Kerstmis zo'n belangrijke rol spelen.

Het woord traditie heeft een aantal betekenissen. Men kan er een bezitsoverdracht onder verstaan het betekent ook het overdragen van cultuurgooederen van persoon op persoon of van generatie op generatie. Het woordenboek vermeldt bij traditie tevens het handelen volgens overgeleverde gebruiken. Zelf ben ik zeer gehecht aan tradities, ze geven een gevoel van geborgenheid en verwantschap. Soms heb je zo'n gevoel nodig, zeker in de tumultueuze wereld waarin wij tegenwoordig leven.

Een van de kersttradities is het in huis halen en optuigen van een sparrenboom. Deze boom staat symbool voor het leven vanwege zijn altijd groen blijvende takken. De lampjes staan voor licht in donkere dagen. De kerstversiering is op zich niet altijd even traditioneel meer. De versierselen zijn tegenwoordig vaak ook aan mode onderhevig. De een betreurt dat, de ander vindt het juist goed. Meegaan met de tijd wordt dikwijls als een groot goed gezien en dat geldt uiteraard vooral voor zaken van een grotere importantie dan kerstversiering.

Onze familiestichting kent de traditie van de jaarlijkse Familiedag. Zelfs die wordt inmiddels reeds gekenmerkt door een aantal tradities. Traditiegetrouw vindt die dag plaats op de eerste zaterdag in oktober. Ook de inleiding van onze genealoog is een gewaardeerde traditie geworden. We kiezen wel zoveel mogelijk een andere locatie voor onze Familiedag, dat zou je kunnen beschouwen als een eigentijdse aanpassing. De mix van tradities en eigentijdse zaken doet het op velerlei terrein goed, zo blijkt ook in het leven van alledag.

Traditiegetrouw ontvangt u ook in deze periode van het jaar weer een Familieblad. Hoewel elk van ons, Sparrebomen, zich op een andere wijze voorbereidt op het naderend kerstfeest, weten wij ons dankzij het blad toch een juist nu met elkaar verbonden.

In ons gezin wordt dit jaar een traditie verbroken of beter gezegd doorgegeven. Gedurende vierendertig Kerstmissen verzamelde de familie zich hier op Eerste Kerstdag in Brielle voor het traditionele kerstmaal. Onze dochter gaf dit jaar aan deze traditie in haar huis in Voorburg te willen voortzetten. Ik heb er van harte mee ingestemd. Ze zal er ongetwijfeld een eigentijdse touch aan geven, maar de traditie blijft bewaard. Het goede bewaren, het nieuwe niet schuwen, alleen dan glijden we moeiteloos mee in de tijd.

Ik wens u namens het voltallige bestuur goede kerstdagen en een voorspoedig 2004 toe, ervan overtuigd dat ook u het goede wilt bewaren doch het nieuwe niet schuwt.

Trudy E.H. Schipper-Sparreboom

Familiedag 4 oktober 2003

Op de eerste zaterdag van de maand oktober werd de veertiende familiedag gehouden in restaurant Lekzicht te Schoonhoven. Het restaurant heeft een unieke ligging met mooi uitzicht over de Lek. Deze dag zou zeker gaan slagen. Aanwezig waren 50 personen. En op de vraag: wie is een echte Sparreboom? werden er 31 vingers in de lucht gestoken. Voor degenen die niet op deze dag aanwezig konden zijn hebben wij de toespraken van onze voorzitter en genealoog op papier gehad en onderstaand krijgt u hiervan een verslag:

Toespraak voorzitter mevrouw Trudy E.H. Schipper-Sparreboom

Familieleden,

Namens het bestuur heet ik u allemaal van harte welkom op de 14^e Familiedag van de familie Sparreboom. In het bijzonder welkom aan onze erevoorzitter Gerrit met zijn vrouw Sjoukje die ditmaal, in tegenstelling tot vorig jaar, weer wel van de partij kunnen zijn.

Onze eerste bijeenkomst was in Barendrecht. IJsselmonde is immers de bakermat van onze familie. Op deze veertiende bijeenkomst zijn we in Schoonhoven beland. Een bezoek aan de Nederlandse zilverstand is vergelijkbaar met een reis door het verleden. Ik ga daar even kort op in.

In 1247 wordt al voor het eerst melding gemaakt van de naam Schoonhoven, in 1280 wordt gesproken van een stedelijke nederzetting. Schoonhoven ontstond aan de monding van het veenriviertje de Zevender dat vanuit de Lopikerwaard naar de Lek stroomde. Rond 1350 wordt een stadsmuur met poorten gebouwd. Men bestond toentertijd van scheepvaart, het brouwen van bier, hennepeteelt, veeteelt, lakennijverheid en visserij.

In 1582 en 1601 werden de verdedigingswerken vernieuwd, in de omwalling werd de Veerpoort gebouwd. De Veerpoort is een onderdeel van de waterkering en bleef zodanig als enige bewaard.

Kom ik nu op het begrip zilverstad. Al in de 17^e eeuw had zich in Schoonhoven officieel een aantal zilversmeden gevestigd, de zilververvaardiging groeide in de 18^e eeuw. Rond 1860 toen de stad 2900 inwoners telde, was er zelfs sprake van een levendige zilverindustrie. Verder werd er gehandeld in hennep, graan en kaas.

Natuurlijk gaan wij vandaag ook wat van dat beroemde zilver zien. We bezoeken het Goud-, zilver- en klokkenmuseum. Dat houdt uiteraard een kennismaking in met het rijke verleden van de eeuwenoude ambachtelijke zilversmeedkunst. Deze traditie wordt voortgezet in talloze zilverwinkeltjes en zilverwerkplaatsen. Die laatste zijn te herkennen aan de vele ramen in de gevel, zo is mij recent, begin september, verteld tijdens een excursie georganiseerd door onze eigen gidsengroep.

Het museum is gevestigd in de voormalige Havenkazerne. Vanmiddag om twee uur bezoeken wij het museum, na de lunch lopen we er om half twee heen.

Voor degenen die wat moeilijk ter been zijn – de wandeling duurt ongeveer twintig minuten – is het raadzaam met de auto te gaan. Die kunt u parkeren op het Doelenplein

Voor ik het woord nu aan onze genealoog Jan geef – hij spreekt vandaag over een Nederlander die bekend was in zijn tijd – nog even een huishoudelijke mededeling. De tweede consumptie is voor eigen rekening.

Toespraak genealoog Jan Sparreboom:

Het is mij meer gevraagd of wij in ons voorgeslacht bekende of beruchte figuren hebben zoals bijv. Michiel Adriaansz. De Ruijter of een Kenau Simonsdr. Hasselaar. Mooi niet en daarom heb ik gezocht naar mensen die hoewel voor het grote publiek onbekend gebleven zijn, toch in hun tijd een stempel hebben gedrukt op hun omgeving. Daarvoor vandaag een man uit het dorp IJsselmonde. Eerst even wat geschiedenis. Het eiland IJsselmonde werd regelmatig geteisterd door dijkdoorbraken, gevolgd door overstromingen met de daarmee gepaard gaande ellende: mensen en vee verdrongen, huizen verdwenen in de golven en het vruchtbare land werd overspoeld. De hoge heren, de landeigenaren stonden na de ramp steeds opnieuw voor de taak de dijken te herstellen, cq. te verstevigen. Dit kostte natuurlijk veel geld, wat of niet aanwezig was, of door de heren liever aan andere zaken werd besteed, waardoor de dijkverbetering meestal onvoldoende tot stand kwam. Om aan deze

wanttoestand een einde te maken werd door de toenmalige landsregering een maatregel genomen, waarbij een ieder die financieel bijdroeg aan de bedijking naar rato een stuk land in eigendom kreeg in de diverse polders van het eiland. Het feit dat ons verre voorgeslacht in de polder Oost-IJsselmonde een niet onaanzienlijk stuk land bezaten betekend dat zij financieel gezien er goed voorzaten.

De polder had een bestuur bestaande uit de dijkgraaf en enige heemraden. Tot hun taak behoorde dat zij toezicht hielden op alles wat nodig was om de polder tegen water te beschermen. Daarnaast spraken zij recht bij kleine vergrijpen, inden de belastingen en bemoeiden zich met het wel en wee van de bevolking.

Ik heb ooit wel eens verteld dat de rijkste boeren over het algemeen voor heemraad in aanmerking kwamen en dat uit hun midden, uiteraard met toestemming van de landheer de slimste van hen niet altijd maar wel vaak dijkgraaf werd.

En zo kom ik bij Arie Jan Arentsz, geb. ca. 1600, overl. voor 1680. De ouders van Arie zaten er dus goed voor, maar Arie was ook een linke jongen. Hij zorgde voor een goede kruiwagen door met de dochter van een heemraad te trouwen en mede daardoor plus het landbezit in 1628, dus op plusminus 28- jarige leeftijd tot lage heemraad werd benoemd. In het Dingboek van IJsselmonde- het boek waarin alle zaken (gedingen!) die voor de Schout en Heemraden dienden beschreven werd, staat:

" Pieter Corneliszoon, geswooren bode, ghij zult U van wegen mij dijkgraaf ende schout tot ijssemonde vinden aen Arije Jan Arensse, onse mede ingeërffden ende hem aanseggen dat ick hem mits des en stelle ende committere als lage ofte binnenlantsche heemraad van ijssemonde met crachte van de commissie mij bij mijne genadige heere van Merode, onsen welgebiedende ambachtsheere verleent ende vermogens derselver hantvesten insinueert hem dienvolgende dat hij op toekomende saterdach comparere ten huijse van lenert jansse Zoetentijt substituijt schout om aldar den gewoannelicken eedt van getrouwelicheijt te doen ende voorts des gemeennelants schouwe alsdan ~ede helpsn bedrijven relateert u wedervaeren ende brengt dese weder. Actu~ den XXI october 1626.

Den 24 october 1626 is arije jan arensse gecompereert achtervolgens d'voorsege insinuatie ende is tot heemraet aengenomen tot welcke hij in handen vanden gemelte dijkgraef ende schout heeft gedaan den behoerlicken eedt van getrouwicheit in presentie vant voorder collegie. Actum ut supra."

Nadat hij geïnstalleerd was als lage heemraad ging onze Arie zich bemoeien met allerlei zaken binnen de familie. Bij een huwelijk werd vaak huwelijks voorwaarden opgesteld en Arie was dan altijd degene die zijn familielid assisteerde.

Met het klimmen der jaren klom hij ook omhoog in de hiërarchie van het polderbestuur. Tot 1631 heemraad, daarna hoge heemraad, dijkheemraad en schepen. Dat het niet altijd goed met hem ging bewijst een bericht uit het weesboek van IJsselmonde:

Wij ondergeschreven heemraden binnen de dorpe van Isselmonde certificeren ende verclaeren voor de gerechte waerheijt dat arij Jansz. Sparreboom hooge heemraet alhier, als mede voocht neffens adriaen van Goolen, Schout, over de vijff minderjarige kinderen geprocreert bij maria claes van Leeuwen

Za (liger), de voorsegte sijne voogdij aen ons heemraden heeft opgeseyt ende gequiteert, vermits sijne Impotentie en sieckte, gelijk ons heemraden gebleecken is, dat hij sieckelijck te bedde is leggende sulcx dat hij aen ons heemraden versocht heeft, hiervan een acte te willen maeken, ende t'selve aende voorsegde adriaen van Gooien, als vader ende voocht van de voor sijne vijff minderjarige kinderen bekent te maecken omme hem in tijts van een andere bequame voocht te vorsien, ende sulcx d'acte van voogdij op hem gepasseert heeft gerevoceert ende gecasseert. Ten oirconden bij ons onderteijckent op den 23 December 1661.

Was getekend: Pieter Leenderts Soetentijt Leendert Leenderts vrancken

Mij Toirconde

Pr. De Weerdt 21/23-12-1661

In deze acte werd de naam Sparreboom voor het eerst gebruikt. Dat Arie weer van zijn ziekbed opstapte blijkt wel uit zijn verdere loopbaan. In het jaar 1668 werd hij benoemd tot dijkgraaf welke functie hij tot in 1679 vervulde. Omdat uit die periode geen gegevens bekend zijn is ook zijn overlijdensdatum niet bekend, maar vermoedelijk is hij dat jaar of in het begin van 1680 overleden omdat zijn nalatenschap op 26-1-1680 werd geregeld.

Zijn oudste zoon Leendert volgde hem als heemraad op. Van hem is weinig bekend, al trad hij ook op als regelaar in familiezaken. In het huidige IJsselmonde is een straat naar deze Leendert vernoemd. M.i. had zijn vader meer recht op deze vernoeming, maar dan was het straatnaambord vermoedelijk te lang geworden.

Voorzitter mevrouw Trudy E.H. Schipper-Sparreboom bedankt Jan Sparreboom hartelijk voor zijn toespraak en zij vraagt Kees Sparreboom naar voren te komen. Zij vervolgt haar toespraak:

Een Sparreboom, een duizendpoot in leven
Had voor de familiestichting veel geschreven
Na tien jaren was hij het zat
En stopte met het familieblad
Toch laat hij koffie-Jan niet zweven

Ja, leden van de familie Sparreboom, na tien jaar vindt er wederom een wisseling van de wacht plaats waar het ons familieblad betreft. Tot en met december 1994 was Frieda – vandaag helaas afwezig – onze redactrice. Na vele oproepen vonden wij in augustus 1994 Kees bereid om de verzorging van het blad samen met nichtje Ingrid op zich te nemen.

Kees, de vader van onze eerste secretaris Carlo, had al eerder van zich laten horen door het ontwerpen van ons familiewapen. Hij was bovendien een trouwe bezoeker van de familiedagen. Kees wilde wel doorgaan met het blad. Dat was voor Frieda en voor ons als bestuur een hele zorg minder. Kees kon schrijven, had goede ideeën, zorgde voor leuke strips en ander prachtige illustraties en verraste ons sinds april 1996 ook met leuke limmericks.

In het Prominentenkabinet werd in april 1999 vastgesteld dat er van deze Sparreboomtak reeds menig sparreappeltje geplukt kon worden. U hebt al heel veel kunnen lezen van en over onze duizendpoot. Kees heeft zijn kunstzinnigheid en betrokkenheid al vele malen getoond. Als leden van de familiestichting prijzen wij ons eveneens gelukkig met zijn betrokkenheid.

Twee jaar geleden ontpopte hij zich als een ware volkszanger en wist hij ons allemaal mee te krijgen met het zingen van ouderwetse liedjes uit onze jeugd. Vorig jaar was een aantal van ons getuige van een ware happening in Boekhandel Donner toen Kees zijn strip "Rotterdamse bioscoopschilders in de jaren '50" aanbood aan Koos Postema. Hij is zelf één van die schilders, kortom, wij zijn wel heel gelukkig geweest dat wij met dit gouden sparreappeltje hebben samengewerkt en nog blijven samenwerken als wij een beroep op hem zullen doen. Dat heeft hij beloofd aan zijn opvolger Koffie-Jan.

Ons eerste familieblad samengesteld door Jan is al op de deurmat gevallen. Het is anders, het ademt de geest van een frisse wind zoals Kees opmerkte. Ik wens Jan veel plezier toe in de toekomst en dank Kees en Dana/Joy niet te vergeten met foto's en een theaterbon voor hun enthousiaste bijdrage in al die jaren.

De lunch is van 12.00 tot 13.30 uur.

Wandeling naar het museum, rondleiding van een uur.

Afsluiting om 15.00 uur met een kopje koffie of thee in het restaurant van het museum.

Eet smakelijk.

Na de lunch werd een zeer leerzaam bezoek gebracht aan het goud-, zilver- en klokkenmuseum.

Onderstaand een verslag van het bezoek door genealoog Jan Sparreboom:

Het bezoek aan de goud- zilver en klokkenmuseum was wat mij betreft een succes. Ten eerste: onze gids gaf goede informatie, juist gedoseerd en belangrijk: zeer goed verstaanbaar. Prima!

Wij zagen daar het ontstaan van de Schoonhovense goud- en zilverindustrie, eerst onder het gildebewind, later meer particulier; de bewerking van het ruwe materiaal tot het uiteindelijke product: van eenvoudige sieraden en gebruiksvoorwerpen tot prachtige (soms pompeuze) artikelen.

De rondleiding begon bij de keurmerken. In het verre verleden bleek reeds behoefte te bestaan de zuiverheid van de gebruikte edelmetalen te bevestigen door er het stadswapen in te stempelen, het meesterteken van de vervaardiger en een jaarletter, dit alles onder controle van de gilden. In 1814 werd de leeuw toegevoegd als gehaltemerk, als waarborg voor de juiste goud- en zilveragehalten. Zuiver goud, aangeduid als 24 karaat is te zacht om er bijv. sieraden van te maken; dit wordt verbeterd door toevoeging van zilver en koper. In de opgestelde werkplaatsen krijgt men een goed overzicht hoe de goud en zilverwerkers hun werk moesten doen en ook het verschil tussen zuiver handwerk, herkenbaar aan het niet gladde, maar gehamerde metaal, en het mechanisch, dwz. Het geperste, dat een gladde vorm had. De verdere rondleiding ging langs de opgestelde kunst- en gebruiksvoorwerpen, waarbij de opgestelde lepeltjes een prachtige hoeveelheid was. De eerste verdieping was bestemd voor de klokken in diverse vormen en uitvoeringen.

Al met al een prachtige verzameling, goed voor een volgend bezoek.

Onder het genot van een kopje koffie of thee werd deze dag, met een slotwoord door onze voorzitter, in het museum afgesloten. Gelet op de positieve geluiden, die wij in de wandelgangen hoorden, denken wij te mogen zeggen dat deze familiedag zeer geslaagd was.

Foto overzicht van familiedag:

Co Roodenburg-Sparreboom, oudste aanwezige Sparreboom met Secretaris Ingrid Sparreboom.

Esmée Sparreboom een na jongste aanwezige Sparreboom

Bron: Journal of Gerontological nursing.
Gevonden tussen de spullen van een dame in een verpleeginrichting.

Oude vrouw

Käthe van de Geijn, mondschilderes, Nederland

Met ouder wordende mensen is het als met musea -
niet de gevel is belangrijk maar de schatten er achter.

Jeanne Moreau

Artikel afkomstig van Wil Sparreboom

Oude vrouw

Wat zie je ??????

Wat zie je ?????? Wat denk je als je kijkt naar mij ???????

Een gebrekkig oud mens, kribbig, onzeker, met onhandige manieren en een afwezige blik. Een oude vrouw die met haar eten knoeit en geen antwoord geeft als je met een harde stem zegt; "Ik wil dat u het probeert!"

Een vrouw die niet schijnt te merken wat je doet en altijd weer iets kwijt is, een kous of een tas.

Die doet wat jij wilt bij het wassen, baden en eten als het de dag maar vult.

Is dat wat je denkt?

Wat je ziet?

Doe dan je ogen open, want je kijkt niet echt naar mij.

Ik zal je zegen wie ik ben, terwijl ik hier zo zit.

Ik ben een kind van tien, met een vader en een moeder, met broertjes en zusjes die van elkaar houden.

Ik en een jong meisje van zestien, met gevleugelde voeten, die ervan droomt spoedig een geliefde te ontmoeten.

Een bruid van twintig ben ik, mijn hart springt op als ik denk aan alles wat ik toen heb beloofd.

Vijfentwintig ben ik, en heb kinderen van mezelf, die me nodig hebben voor een veilig en gelukkig thuis.

Een vrouw van dertig ben ik, mijn kroost groeit snel, verbonden met elkaar door een band die hopelijk blijvend is.

Veertig ben ik, en weer spelen er kinderen op mijn schoot.

We hebben opnieuw kinderen, mijn man en ik.....

Dan komen er donkere dagen, mijn man is overleden.

Als ik de toekomst bezie huiver ik van angst, want mijn kinderen zijn druk met hun eigen gezin en ik denk aan de jaren en de liefde die ik heb gekend.

Nu ben ik een oude dame. De natuur is wreed.

Het is een wrede grap dat ze oude mensen er als dwazen uit laten zien.

Mijn lichaam is verschrompeld, kracht en schoonheid gaan heen.

Maar..... Binnen in dit oude karkas leeft nog steeds dat jonge meisje.

Soms klopt mijn gehavende hart wat sneller.

Dan herinner ik met de vreugde, ik denk aan de pijn.

Ik heb weer lief, ik leef mijn leven opnieuw.

Ik dank aan de jaren, te kort, te snel voorbij gegaan.....

Doe je ogen open en kijk.

Niet naar die kribbige oude vrouw.

Kijk eens goed.

Kijk eens en zie..... Mij.

Familieberichten

Gehuwd op de Seychellen op 3 mei 2003 Erwin Sparreboom en Angela Taalman. Erwin is de zoon van Roelof Sparreboom en Margaretha van Veenendaal. Angela is de dochter van Jan Adriaan Taalman en Adriana Fya van der Wal.

Geboren te Amersfoort op 11 augustus 2003 Nienke Marian, dochter van Marco Luijckx en Astrid Luijckx-Sparreboom.

Geboren te Woltersum op 23 september 2003 Boris Erwin, zoon van Tycho Sparreboom en Maaïke Sparreboom- van der Werf.

Overleden te Spijkenisse op 6 september 2003 Cornelia Hendrica Sparreboom-Bouwer, ruim 88 jaar, weduwe van Pieter Sparreboom.

Hoera!
Wij zijn erg blij met de geboorte van onze zoon en mijn broertje

Boris Erwin Sparreboom

Boris is geboren op 23 september 2003
om 19.55 uur in Woltersum.

Hij woog bij zijn geboorte 4600 gram en was 56 cm lang.

Zijn papa, mama en grote zus zijn:
Tycho Sparreboom, Maaïke van der Werf en Lilian Sparreboom

Bezoek? Graag, ook de eerste 10 dagen!
Het is even als je langst wilt komen!

g e b o r e n

Nienke Marian

11 augustus 2003
2500 gram, 47 cm

Marco, Astrid & Sjoerd Luijckx - Sparreboom

Deze rubriek bevat altijd mededelingen betreffende vreugde en verdriet. Het is echter uiterst triest wanneer deze zaken dicht bij elkaar liggen: Vreugde om het naderend einde van de zwangerschapsperiode en de geboorte van een nieuw leven en dan geconfronteerd worden met het volgende:

We zijn blij en verdrietig met de geboorte van onze zoon
Quinten Alexander.
Onze lieve Quinten is helaas enkele dagen voor zijn geboorte
onverwacht overleden in de buik van zijn moeder.
Hoewel er geen verklaring is, zijn we blij dat hij nooit geleden heeft.
Een prachtig kindje, we zijn erg trots op dit ventje.
Hij zal voor altijd in onze harten zijn en onze zoon blijven.

Quinten is in stilte gecremeerd.

Quinten Alexander
21 oktober 2003
3550 gram

Familie Sparreboom - Lange Dreef 142 - 2285 LC RIJSWIJK

HEB UW NAASTE LIEF WANT DAT BEN IK

In de Straat Magazine lezen wij deze tekst en een aantal gedichten die naar onze mening de gevoelens verwoorden van heel veel mensen in deze tijd van het jaar.

De redactie.

Loesje

Schrijverscafé

De moeite waard

Vaak wordt er gedacht
wat heeft het leven gebracht
veel leuke dingen
om te juichen of over te zingen
maar ook droeve zaken
die je diep van binnen raken
veel dingen vergeten
of het gewoon van binnen
niet meer willen weten
en al is er niemand
die jou het leven verklaart
toch is het leven de moeite waard.

Ingrid

Verkopen

Als ik met de krant sta
om die te verkopen
zie ik veel mensen lopen
die op zoek zijn naar een beter leven
net zoals wij
ik zie het aan de ogen van mensen
ik hoop dat ze daarin
blijven geloven
want als je dat niet meer doet
ben je al van het echte leven weggelopen.

Richard G.

De strijd

Je begint er aan
wetend wat het brengt
veel leed
de strijd die afkicken heet
door de witte en bruine kleuren
sluiten vele deuren
toch zal het moeten gebeuren
na veel zweten en beven
eindelijk een menswaardig leven.

Kees V.

Morgenstond

Elke morgen als ik opsta
en luister naar de geluiden buiten
weet ik dat er een schepper is
vrij zijn als een vogel
kijkend naar de dieren
die zich voorbereiden
op de naderende kou
steeds weer nieuwsgierig
welke vriend ik vandaag weer tegenkom
en elke dag ontmoet ik iemand
die iets positiefs heeft meegemaakt.

Fransiska

Wichelroede

Door wanhoop gedreven
zocht ik de weg uit 60 jaar puin
nu laat ik mij leiden
door een wichelroede
die mij doet hopen
althans vermoeden
dat ik een plaats zal vinden
die mij rust geeft
waar ik toe mag geven
aan de vermoeidheid
en kan denken
wellicht komt alles nog ten goede.

Hans de Ruiter

Beste moeder

Als je dit eens weten zou
er is niemand zoals jou
in alles wat ik doe ben jij
door jou ben ik een man
frank en vrij
vergeet niet dat je altijd bent
een deel van mij
dat je er altijd bent
aan mijn zij
weet ook dat een man
zijn weg moet gaan
zonder zijn ouders
aan de kant te laten staan
weet dus dat je altijd bij me bent
ik, jouw zoon, die jij het beste kent
ik hou van je.

Will W.

Vogel

Kon ik maar een vogel zijn
dan zou ik heerlijk kunnen vliegen
hoog in het hemels blauw
maar ik heb het niet
voor het kiezen.

Alexsandra

Coma

Onbezield levenslicht geen teken
van leven in een kil gezicht
je lichaam is lam geworden
je handen vreemd en toch klam
wanneer zul je ontwaken
zullen onze blikken elkaar raken
zal het nog gebeuren
dat je stem de grauwe stilte
doet scheuren.... stakker
uitdrukking die verloren gaat
wordt wakker.

Jacky

Inspiratie

Soms is mijn hoofd te leeg
of heb ik heel weinig inspiratie
de stem van binnen zweeg
dat lijdt bij mij tot irritatie
veelal weet ik niet wat te zeggen
de bron lijkt wel uitgeput
ik kan het haast niet uitleggen
ik ben mezelf niet tot nut.

Ronald O.

Ik voel me rot

Ik voel me rot
ik voel me een lat
ik heb niks te zeggen
ik kijk en ga liggen
ik doe mijn ogen dicht
ik doe ze open
en zie licht
ik kijk: wat is het hier mooi
maar ik kan nergens heen
ik zit in een kooi
ik voel me rot.

Marco

Dakloos

Langs de singel
bij de kerk
zie ik veel mensen
wat ik opmerk
voor hun dope zijn velen
van hen op de loop
zoekend naar hun plek
voor de komende nacht
ik ben bang
dat mij hetzelfde wacht.

Esther

Pijn

Ik lijd met een grijs
mijn spijsvertering is op hol
maag wordt een kwaal
wie doet iemand dat aan
een naam vol blaam
ik heb geboet
toch ligt het verleden aan de oorsprong
van mijn dubieuze vergelding.

Kenneth

Rust

Even achterover leunen
even stilte tussendoor
niet alleen maar steunen
daar ga ik voor
we kunnen ons best doen
om de ellende te vergeten
het is alleen maar proberen
er niets meer van te weten
tijd voor rust.

Hans G.

Moeder

De liefste dat ben jij
steeds was je aan mijn zij
toen ik naar de kleuterschool moest
met jou aan mijn zij
was ik helemaal in mijn sas
nu ben je er niet meer
het leven moe
de witte kakketo.

Jan Ruts

Humeur

Na het weekend is mijn humeur
soms heel laag en in mineur
gelukkig gaat het later beter
en een dipje af en toe
moet toch kunnen, zegt mijn moe
dat geeft de burger weer moed
't zal wel zitten in mijn bloed
beste mensen, ons humeur
geeft ons leven de juiste kleur.

Simon

Vogeltje Mabel

Crimineel of niet
vlucht maar snel
weg uit het gouden nest
vol met roddels van de pers
vlieg naar een nieuw nest
en vergeet de rest
vaarwel crimineel
vogeltje Mabel.

Geert Jan S.

1. Gretha Klara, geb. 17-8-1939.
2. Klaartje Philippina, geb. 9-8-1942.

X el Lijntje Pieterella Sparreboom, geb. Barendrecht 4-2-1917, tr. Barendrecht 24-8-1938 Willem Aart **den Hoed**, geb. Ridderkerk 7-9-1913, tuinder, overl. Blaaksedijk 4-9-1979, zn. van Willem den Hoed en Cornelia Adriana Lodder.
Uit dit huwelijk:

1. Hendrik, geb. 16-8-1941, tr. W.J. Leeuwenburg.
2. Cornelis A., geb. 15-4-1945, tr. W. van der Giessen.

IX bl Bastiana Petronella Sparreboom, geb. Barendrecht 18-4-1875, overl. Barendrecht 25-8-1946, tr. Barendrecht 14-5-1903 Pieter **Koster**, geb. Barendrecht 16-1-1876, overl. Barendrecht 22-2-1969, zn. van Jan Koster en Adriana Valster.
Uit dit huwelijk:

1. Hendrik Bastiaan, geb. Barendrecht 1911, overl. Barendrecht 5-3-1931

IX bm Willemina Martha Sparreboom, geb. Barendrecht 20-4-1884, overl. Barendrecht 9-11-1957, tr. Barendrecht 21-6-1911 Theunis **van Dijk**, geb. Barendrecht 6-2-1881, overl. Rotterdam 24-11-1929, zn. van Jan van Dijk en Maria de Regt.
Uit dit huwelijk:

1. Maria Pieterella, geb. Rotterdam 6-1-1912, tr. F. Remmers.
2. Maarten Jan, geb. Rotterdam 16-9-1913, tr. E. Berkman.
3. Pieterella Bastiana, geb. Rotterdam 14-12-1914, tr. B. Leenheer.
4. Jannie, geb. Barendrecht 9-12-1918.
5. Jan, geb. Barendrecht 8-10-1922, tr. P. Visser.

hier begint bijlage 30.

IX bk Bastiaan **Sparreboom**, geb/doop Barendrecht 15-2/10-4-1870, koopman, landbouwer, overl. Barendrecht 28-1-1947, tr. Barendrecht 5-11-1903 Stijntje Antonette van der Jagt, geb. Barendrecht 5-3-1874, overl. Barendrecht 4-1-1919, dr. van Pieter van der Jagt en Teuntje Antoinette Timmers.
Uit dit huwelijk:

1. Pieterella Bastiana, geb. Barendrecht 14-8-1904, volgt X em.
2. Pieter, geb. Barendrecht 21-5-1906, overl. Barendrecht 14-7-1906.
3. Teuntje Antonette, geb. Barendrecht 25-11-1907, volgt X en.
4. Maarten, geb. Barendrecht 15-7-1913, overl. Moerdijk 12-10-1999, tr. Rotterdam 23-2-1949 Elizabeth Maria Boon, geb. Rotterdam 26-6-1911, overl. Rotterdam 16-11-1968.

X em Pieterella Bastiana Sparreboom, geb. Barendrecht 14-8-1904, verpleegster, overl. Ridderkerk 27-4-1990, tr. Ridderkerk 27-7-1949 Gerit **van Es**, geb. Ridderkerk 17-11-1913, overl. Ridderkerk 25-5-1990.
Uit dit huwelijk:

1. Anthoon, geb. 22-7-1946, tr. I.F. den Boggende.

X en Teuntje Antonette Sparreboom, geb. Barendrecht 25-11-1907, overl. Dordrecht 10-3-1997, tr. Barendrecht 15-11-1934 Adriaan **Bode**, geb. Ridderkerk 21-7-1907, koopman, overl. Barendrecht 17-5-1972, zn. van Pieter Bode en Geertje van der Staaij.
Uit dit huwelijk:

1. Pieter Adriaan, geb. 14-8-1935, tr. S. de Jonge.
2. Stijntje Antonette, geb. 25-8-1939, tr. H. van Driel.

IX bn Marius **Sparreboom**, geb. Barendrecht 27-8-1885, landbouwer, overl. Rhenen 26-8-1952, tr. Barendrecht 12-4-1917 Geertruida Groenenboom, geb.

Ridderkerk 6-12-1893, overl. Emmeloord 20-7-1967, dr. van Gerrit Groenenboom en Adriana Wilhelmina Blok.

Uit dit huwelijk:

1. Maarten, geb. Barendrecht 10-1-1918, volgt X eo.
2. Adriana Wilhelmina, geb. Barendrecht 3-7-1919, overl. Rotterdam 5-2-1922.
3. Adriana Wilhelmina, geb. Barendrecht 20-3-1922, overl. Barendrecht 3-4-1927.
4. Gerrit, geb. Barendrecht 24-5-1925, volgt X ep.
5. Adriana Wilhelmina, geb. Barendrecht 16-6-1927, volgt X eq.

X eo Maarten **Sparreboom**, geb. Barendrecht 10-1-1918, landbouwer, overl. Dronten 8-7-1999, tr. Valburg 31-10-1945 Pietje Cornelia Goedegebuure, geb. Oud Vossemeer 4-1-1921.

Uit dit huwelijk:

1. Geertruida Marie, geb. Slijk-Ewijk 9-8-1946, volgt XI ev.
2. Adriaan Elisa, geb. Slijk-Ewijk 16-8-1948, volgt XI ew.
3. Marius Maarten, geb. Slijk-Ewijk 1-10-1951, volgt XI ex.
4. Cornelis Pieter, geb. Slijk-Ewijk 22-7-1954, volgt XI ey.
5. Elizabeth Adriana, geb. Slijk-Ewijk 2-10-1959, volgt XI ez.

XI ev Geertruida Maria Sparreboom, geb. Slijk-Ewijk 9-8-1946, tr. Dronten 31-10-1968 Willem Hendricus **Folmer**, geb. 31-10-1945, radiotelegrafist, zn. van Hendrik Jan Otto Folmer en Frederika Elizabeth Kaufman.

Uit dit huwelijk:

1. Marc, geb. Dronten 6-5-1969.
2. Ronald, geb. Lelystad 14-7-1971.
3. Suzanne, geb. Lelystad 26-8-1975.

XI ew Adriaan Elisa **Sparreboom**, geb. Slijk-Ewijk 16-8-1948, landbouwer, tr. Dronten 22-2-1973 Marrigje de Jong, geb. 27-6-1952, dr. van Jan de Jong en Geertruida van Maanen.

Uit dit huwelijk:

1. Jeroen, geb. Dronten 29-12-1977.
2. Petra, geb. Dronten 30-12-1982.

XI ex Marius Maarten **Sparreboom**, geb. Slijk-Ewijk 1-10-1951, chefmonteur, tr. Dronten 30-9-1977 Hemmechien Kuiper, geb. 17-5-1954, dr. van Jan Kuiper en Imke Koet.

Uit dit huwelijk:

1. Peter, geb. 11-7-1981.
2. Miriam, geb. 8-10-1983.

XI ey Cornelis Pieter **Sparreboom**, geb. Slijk-Ewijk 22-7-1954, banketbakker, tr. Dronten 8-9-1983 Anna Jantina Noordmans, geb. 20-2-1963, dr. van Pieter Noordmans en Aaltje de Jong.

Uit dit huwelijk:

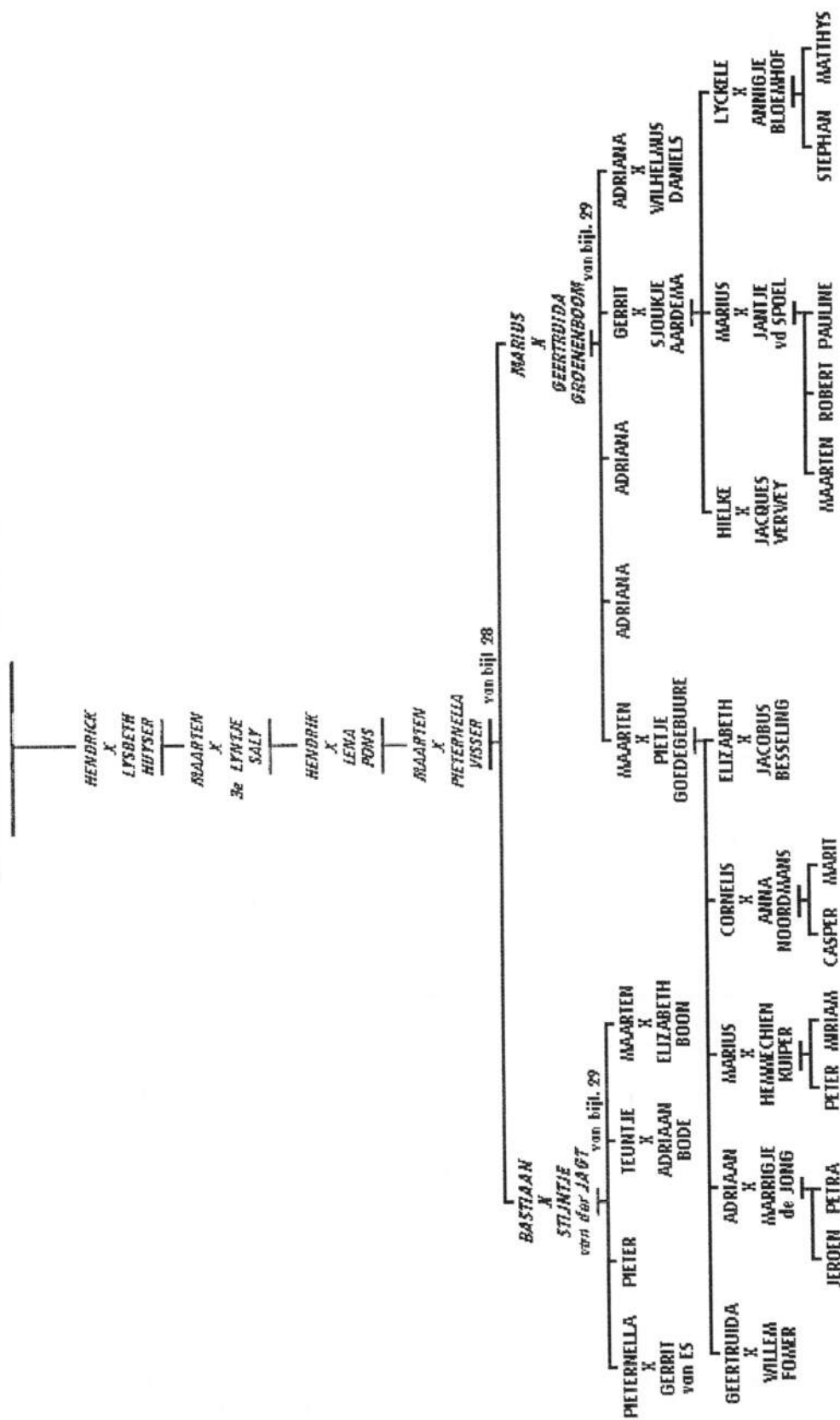
1. Casper, geb. Hattum 17-6-1989.
2. Marit, geb. Hattum 19-9-1991.

XI ez Elizabeth Adriana Sparreboom, geb. Slijk-Ewijk 2-10-1959, tr. Dronten 21-3-1980 Jacobus Gerardus **Besseling**, geb. 27-1-1955, zn. van Cornelis Besseling en Anna Maria Schouten.

Uit dit huwelijk:

1. Ester, geb. Dronten 12-11-1981.
2. Jolijn, geb. Dronten 15-5-1984.
3. Rianne, geb. Dronten 5-6-1986.

X ep Gerrit **Sparreboom**, geb. Barendrecht 24-5-1925, dir. levensv. my, wethouder NOP, tr. Drachten 9-3-1955 Sjoukje Aardema, geb. Follega 14-3-1925, dr. van Lijkele Aardema en Hijlke Nieuwdam.

Een Sparreboom had aan zijn leven
 een schokkende wending gegeven.
 Zijn eerste glas bier
 nam hij niet om vier-,
 maar voortaan om tien over zeven.

Prettige feestdagen
 in een goed 2004!